

DOMOVINA

Izhaja dvakrat na teden, vsak torek in petek ter velja za Avstrije in Nemčijo na leto 8 kron, pol leta 4 krono, 8 mesece 2 kroni. Za Ameriko in druge dežele toliko več, kolikor znaša poštnina, namreč: Na leto 18 kron, pol leta 6 kron 50 vin. Naročnina se pošilja upravnistvu, plačuje se vnaprej.

Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 vinarjev za vsakekred; za večje inserate in mnogokratne inseriranje snoten popust.

Slovenski uradni jezik in naše občine.

Premnogokrat se čujejo pritožbe in začudenja, kako je vendar to, da ima naš jezik tako malo veljave, in da ni pri c. kr. uradnikih prav nič spoštovan, čeprav imamo od cesarja potrjen in dober zakon, ki povzdiguje slovenski jezik in veljavi do visočine nemškega jezika. Odgovora pa ni težko najti. Veljavo svojega jezika si želimo sami s tem, da molčimo, če se nam kaj ljubi od c. kr. uradov nemški dopisi. Državni uradniki skušajo sprva našo nezavednost in naravnost sramotno potrpežljivost, a ko se prepričajo, da nikdo ne gane, delajo vse oblastno in po svoji volji. Brez skrbi poročajo vladi, da se med Slovenci z nemškim jezikom prav dobro izhaja, da so Slovenci z nemščino prav zadovoljni. Na vladi se prav nič ne mudi, da bi nam dala slovenske srednje šole in slovensko vseučilišče, zdej si, da ga ne potrebujemo, saj je slovensko ljudstvo in njegove občine z nemškimi dopisi prav zadovoljno. Ona nam daje s tem dovolj razlogov naprej tarnati in zdihovati o preziranju slovenskega jezika, o teptanju naših pravic, in o tem, o čem se, ter si misli: „Če si sami ne znate in ne boste pomagati, mi vam vaših pravic ne bomo na krožniku ponujali. Akademsko izobraženi uradniki se vzgojujejo namreč le na vseučilišču, dokler ne dobimo svojega vseučilišča, se naše občine ne bode zoperstavljale nemškemu uradovanju, dotlej nam bode vlada vedno vsiljevala nemške uradnike.“

Naše občine sicer uradujejo slovensko, toda v njenem smislu, da se namreč nemški dopisi in nemške tiskovine c. kr. uradov slovensko uradujejo. Ta način uradovanja se ne more imenovati popolnoma slovenski, kajti z njim se dovolj molče, da c. kr. uradi po svoji strani in nam po nemško dopisujejo in slovenski jezik prezirajo. Slovensko uradovanje naših občin je

torej nemščini podrejeno. Za popolnoma slovensko uradovanje se smatra le ono, če proglasi občina slovenski jezik za svoj uradni jezik ter ob enem zahteva, da ji naj c. kr. uradi po svoji volji samo slovenskih dopisov, temveč tudi slovenske tiskovine, na kuvertih slovenske naslove in z vsemi označbami na njih v slovenskem jeziku.

Uradniki se bodo sicer branili, češ kje pa imajo občine pravico zahtevati na kuvertih slovenske naslove? Ta pravica gre občinam po členu XIX. državnega osnovnega zakona z dne 21. decembra 1867., drž. zak. št. 142, čegar prvi odstavek se glasi: „Vsi narodi v državi so enakopravni in vsak narod ima nedotakljivo pravico svojo narodnost in svoj jezik čuvati in gojiti.“

Občinski odbori in županstva imajo torej kot zastopniki svojih volilcev polno pravico in moč čuvati slovenski jezik, da ga uradniki, oziroma c. kr. uradi ne bodo nikjer, torej tudi ne na kuvertih prezirali.

Našemu jeziku gre v vsaki občini na Slovenskem do najmanjše pičice in povsod brez izjeme popolna veljava.

Od župana občine Kokarje Jerneja Seštirja smo prejeli naznanilo, da je občina Kokarje doslej sicer vedno slovensko uradovala, vendar je ondotni občinski odbor v intenzivnejšo veljavo slovenskega jezika v svoji seji z dne 25. junija 1905 soglasno proglasil slovenščino za uradni jezik ter je županstvo vložilo v tem smislu dopise vsem c. kr. uradom s približno sledečo vsebino, z malimi izpremembami po okolnosti, na kateri urad se je namreč vloga naslovila:

1. Ker se od posameznih oddelkov c. kr. okrajnega glavarstva, posebno pa od oddelka za vojaške zadeve dopošiljajo semkaj še vedno nemški dopisi, pozivnice, tiskovine, prejemnice, povratnice itd., naj se blagovoli na znanje vzeti, da je občinski odbor Kokarski s svojim soglasnim sejinim sklepom z dne 25. junija 1905 določil

slovenski jezik za uradni jezik. Vsi oddelki c. kr. okrajnega glavarstva v Celju naj torej blagovolijo v prihodnje vse svoje dopise, pozivnice, prejemnice, povratnice, tiskovine, naslove zunaj na kuvertih, nadpise, pečate, oziroma vinjete na njih ter označbe, kakor „število“, „službeno poštne prosto“, „nujno“ itd. pošiljati na tukajšnji urad v slovenskem jeziku.

2. Ta sklep temelji na členu XIX. državnega osnovnega zakona z dne 21. decembra 1867. drž. zak. št. 142. V smislu prvega odstavka tega zakona ima vsak narod v državi pravico svoj jezik čuvati in gojiti. Odbor oziroma županstvo občine Kokarje ima kot zastopnik svojih volilcev pravico in dolžnost slovenski jezik čuvati pred preziranjem od strani katerega si bodi c. kr. urada.

3. V smislu drugega odstavka ravnokar inenovanega zakona se enakopravnost vseh v deželi navadnih jezikov v šoli, v uradu in v javnem življenju od države priznava, zato morajo c. kr. državni uradi priznati slovenskemu jeziku rabo v vseh, torej tudi v najneznatnejših zadevah, in si ne smejo tega odstavka po svoje tako tolmačiti kakor, da so oni opravičeni občini Kokarje vsiljevati dopise, naslove itd. v drugem deželnem c. kr. nemškem jeziku; kajti ta zakon ne daje njim, temveč državljanom, torej tudi občini kot avtonomni korporaciji državljanov, pravico določati jezik v katerem naj oni z njo občujejo. Da je to tolmačenje rečenega zakona edino pravo, dokazuje naslov tega zakona ki pravi dobesedne: „... o občnih pravicah državljanov za kraljevine in dežele, zastopane v državnem zboru“.

4. Županstvo in občinski odbor imata vsled avtonomije občine pravico dopise itd. dajati na ogled zaupnikom in drugim občanom, osobito ima pravico pregledovanja došlih in za odpravo pripravljenih aktov vsak odbornik. Že ta pravica zahteva sama na sebi brez ozira na zgoraj naštetih zakon, da morajo c. kr. uradi brez izjeme, vselej dopisovati z občino v njenem uradnem jeziku.

LISTEK.

Krvava svatba v Kijevu.

Spisal Sacher M., prir. I. V.
(Konec.)

„Ti si v moji oblasti, knez podolski, ubij mojega moža“, začne carica s strašno zlobo. Zlobo žene je bila vendar večja, kakor hrabrost, da ne petsto mož!“

„Majaja!“ zastoka Mak, „izdaja od tebe, katera ljubi!“

„Ljubi suznja!“ se nasmeje Olga prezirno. „Kaj zločin čepč, katerega mi je kaznovati.“

Od dvorane se sliši zamolklo upitje, zaslišane bolni vzkliki, kletve in na to smrtno opozorje.

„Kaj je to?“ vzklikne Mak osuplo.

„To je svatbena godba“, reče Olga. „Petsto mladenčev, katere pošljem enemu caru Igoru, in ena žrtva, kakršne še ni bilo, odkar se časti in kaznujejo ubijalci.“

„Ali se ne bojiš bogov!“ vikne mladi knez, ko potrese s svojo močjo okove.

„Si jih ti spoštoval in se jih bal“, mu odvrne Olga, „ko si svojega kneza, svojega goturja zavrtno umoril? In kako si mogel

verovati, zaslepljenec, da bo krepstna žena, da bo kneginja iz Rurikove hiše pozabila in zapustila svet spomin svojega moža nemaščevan in dala ubijalcu svojo roko. Kako si mogel verovati, da se bom jaz tako potražala, in dala suznju svojo ljubezen, svojo naklonjenost? Kako silno je bil tvoj čin krvav, kako zelo so me sramotile tvoje nade in želje, tako strašna mora biti tvoja kazen. Vsi, ki so prišli s teboj sem, morajo umreti, samo ti ne smeš. Smrt bi bila za te milost!“

Carica pusti ukovanega kneza v svatbeni sobi in se poda, spremljana od slug in suznjev, ki so nosili baklje, doli, da dovrši krvavo osveto. Čez štiristo Derevljanov je bilo pobitih, ko je prišla v dvorano, ki se je kadila od krvi. Le najuglednejši bojarji iz spremstva Makovega, večinoma taki, ki so sodelovali pri umorstvu njenega moža, so čakali zvezani svoje usode.

Olga bi ne storila dovolj zadoščenja svojemu vladarskemu čustvu, ne srcu celega naroda, da je storila, da se pobijejo njeni neprijatelji. Kakor prava hčerka onega barbarskega časa ni bila lena omisliti nečloveške muke za svoje žrtve in da se tisti dado mučiti pred njenimi očmi.

Enim je dala odpiliti najprej roke in noge, a potem glavo, druge je dala zvezati med dve deski, navalila na nje silne tovore, tako, da so

se podušili. Drugi so zopet bili v dolgih redih nameščeni po dvorišču in carica se je popela na belca, konja pokojnega moža, ter jahala, lepa in strašna, kakor boginja osvete, čez telesa, spremljana od čete bojarjev, dokler ni slednji spustil dušo pod konjskim kopitom. Tam so bili nastavljeni koli, na katerih so se v groznih mukah zvijali nesrečni Derevljani. Zopet drugi so ležali na razbeljenem železju in vpili od grozovite bolesti, kakor divje zveri. V vrtu so bile zopet izkopane globoke jame, kjer so po deset živih zakopali. Na ebeh straneh izhoda so bile postavljene piramide od odsekanih glav Derevljanov.*

Tako je osvetila carica smrt svojega moža, junaškega Igora, kateri je s svojimi belimi ladjami večkrat ostrašil Carigrad, a končno poginil od ubijalčeve roke.

VI.

Ko se je knez derevljanski nahajal v njenih rokah in so bili najuglednejši in najhrabrejši ljudje naroda pobiti, se podviza hrabra žena, v kateri je bival moški duh, da Podolijo popolnoma sebi podvrže. Zbere vojsko, se vzpne na belca, katerega je njen mož v mnogih bojih srečno jahal, zavaruje nežna prsa s srebrnim oklepom, opaše bojni meč in povede svojo vojsko na Derevljane.

* Vse te grozote, kakor celi dogodek, je popolnoma zgodovinski.

5. Županstvo ne more podpisati ničesar, kar ni pisano ali tiskano v uradnem jeziku občine in odklanja odgovornost za izvršitev in rešitev dopisov v nemškem, nerazumljivem mu jeziku. Od drugod došli za tukajšnji urad namenjeni, v tujem n. pr. v nemškem, italijanskem, madjarskem itd. jeziku pisani dopisi, se naj dajo ali tamkaj ali pa pri namestniških pomožnih uradih v Gradcu preložiti z naprej na slovenski, a ne, kakor se je doslej protizakonito prakticiralo, na nemški jezik. Župan si namreč pridržuje vse pravice vsak dopis sam prečitati in se o njegovi vsebini na lastne oči prepričati.

6. Občina Kokarje ne priznava trditve c. kr. politične ekspoziture v Mozirju z dne 16. februarja 1905. števil. 638, s katero je ona občini Kokarje na njeno zahtevo, naj se ji doloži tam sestavljen nemški zapisnik v slovenskem jeziku, naznanila, da je v ti zadevi nemščina njen notranji uradni jezik. V zapisnik vzete izjave strank namreč ne spadajo v notranji uradni jezik, in to toliko manj, ker so se pozneje ti zapisniki predložili občini v nadaljno uradovanje. Vse, kar koli se občini v uradovanje predlaga, se mora spisati v njenem uradnem jeziku. Le če stranka izrecno zahteva, naj se njena izjava spiše v nemščini, se ji ta pravica ne sme kratiti. Stranke občine Kokarje pa tega tamkaj niso zahtevale in tudi nemščine zmožne niso.

7. Iz vseh doslej naštetih razlogov je zahtevala občina Kokarje tudi od c. kr. državnega pravdnštva v Celju, naj se ji od tam potom sodišče doloži na slovenskih tiskovinah slovensko spisani kazenski listi, ki so bili doslej vsi brez izjeme nemški. Istotako se naj vse obtožnice proti Kokarskim občanom vlagajo le v slovenskem jeziku. Naravna pravica toženčeva je, da mora razmeti, radi česa je tožen.

8. Iz istih razlogov je ta občina zahtevala tudi od okrožnega sodišča v Celju vse dopise v slovenščini, osobito slovenski imenik porotnikov, pisma o glasu, pečat, slovenske pobotnice za stroške zaslišanih priči itd.

Občina Kokarje se je nadalje v enakem smislu obrnila tudi na c. kr. razvidnostnega nadgeometra v Slovenjem gradu, c. kr. davkarijo v Gornjem gradu, c. kr. okrajno finančno ravnateljstvo v Mariboru, c. kr. okrajno sodišče v Gornjem gradu, ravnateljstvo c. kr. kaznilnice v Mariboru, c. kr. kontrolno vodstvo finančne straže v Celju, c. kr. politični ekspozituri v Mozirju, c. kr. deželnemu orožniškemu poveljništvu v Gradcu za zahtevo, naj se orožniški postaji v Mozirju pokaže slovensko dopisovanje z občino. Ta zavezna občina se je obrnila tudi do stavbenega mojstra Jerneja Klarinija v St. Janžu v občini Rečica za zahtevo, naj on z naprej izdeluje stavbene načrte, namenjene za Kokarske občane v slovenskem, a ne v nemškem jeziku, kakor je on to doslej prakticiral ter udom občinske stavbene komisije oteževal poslovanje.

Enako zahtevo je stavila ta občina na upraviteljstva deželnih bolnišnic na Spodnjem Štajerskem.

S podobnimi zahtevami naj po teh danih točkah stopijo tudi druge občine pred c. kr. urade. Zmagati morajo, ker je zakon na njihovi strani. C. kr. uradi in uradniki so namreč le izvrševalna oblast, t. j. oni morajo to izvrševati, kar zakon veleva, sicer grešijo proti zakonu in izpodkopavajo državi, ter navajajo polagoma a toliko bolj gotovo narod k ustaji. Občine, ki sicer slovensko uradujejo, a ne silijo uradov k slovenskemu dopisovanju, so dolžnice narodove zavednosti in veljave slovenskega jezika ter so sokrivi vladinega preziranj naših pravic.

XVII. glavna skupščina „Zaveze avst. jugoslovanskih učiteljskih društev“.

Ivirne poročilo našega poročevalca.

Pulj. dne 14. avgusta 1905.

Dična „Zaveza avst. jugoslov. učit. društev“ si je letos zbrala Pulj kot zborovalen kraj. Zavezniki so večinoma prišli že 13. t. m., deloma po železnici, deloma so se vozili s parnikom iz Trsta. Ta vožnja je bila kaj slikovita.

Zvezin odbor je zboroval isti dan popoldan, kjer se je dobil spored delegacijskemu zborovanju in so se marsikateri interne reči razgovorile. Neodborniki so si pa med tem ogledovali mesto, se hladil v morski kopeli itd.

Zborovanje delegacije.

Drudi dan ob 8. uri dopoldne je zborovala delegacija v veliki dvorani „Hotela Belvedere“. Vključ veliki oddaljenosti so vendar večinoma vsa društva, ki so združena pod okriljem „Zaveze“, bila zastopana po delegatih.

Predsednik g. Jelenc Luka je otvoril zborovanje točno ob določenem uri:

„V sedemnajstih se je zbrala delegacija „Zaveze avst. jugoslov. učit. društev“ v posvetovanje.

Poslala so Vas, cenjeni delegati in delegatkinje, danes Vaša društva v starodavni Pulj, da Vam upravni odbor in vodstvo „Zaveze“ položi račun o svojem delovanju od zadnje delegacijske seje, ki se je vršila lansko leto o binkošti v Postojni. Odkritih besed, resne kritike in pravične sodb prakuje odbor in vodstvo od Vas. V podrobnosti in delovanje upravnega odbora in vodstva ne spuščamo, povzeli boste iz tajnikovega poročila.

Zavezna delegacija pa mora izvršiti še drugo važnejše opravilo. Vaša društva so Vas poslala v današnjo delegacijsko sejo, da pokažete novovoljenemu odboru in vodstvu pot, po kateri naj hodi v prihodnji upravni dobi.

Vi ste posredovalci med „Zavezo“ in „Zavezniškimi društvi“. Iz „Zavezniških društev“ mora priti življenje v „Zavezo“....

Štajerska učiteljska društva imajo hvalevredno navado, da se vsako leto posvetujejo pri svojih zborovanjih o vprašanjih in razpravah, ki so na dnevnem redu uradne učiteljske konference. Ali bi ne bilo mestno, da bi slično storila vsa „Zavezina društva“ tudi glede tem, predlogov in resolucij, ki so na dnevnem redu vsakoletne glavne skupščine „Zaveze“.

„Zavezina društva“ so v veliki večini zelo delavna; od lanske glavne skupščine „Zaveze“,

ki je bila o binkošti, do 15. julija letos je priredila 143 zborovanj, pri katerih je bilo 161 predavanj in razprav. To je mnogo duševnega dela. Napačno pri tem je, da hodi vsako društvo le svoja pota, ne oziraje se na druga. Skušajmo spraviti vse delo v nekako harmonijo, in uspeh ne bo izostal.

Vsej častiti delegaciji moj iskreni pozdrav!

Po prečitaniu imen delegatov prečita tajnik g. Česnik poročilo o delovanju „Zaveze“ in „Zavezniških društev“, katero priobčimo v izpisku:

„Zaveza avst. jugoslov. učit. društev“ seje danes 39 društev. Ta imajo 67 častnih, 1696 pivilnih in 64 podpornih, torej skupaj 1927 članov. To je naša armada, ki smo si jo ustvarili sami iz sebe, ki je samosvoja, ki si voli svoje poveljnice po lastni volji in ki ni podrejena nikomur nego sami sebi, v kateri smo vsi enakovredni združeni v trdno neprodarno falango. In kar nas druži in spaja, je kolegijalnost, je bratska ljuba, je svobodna misel, je napredek. In zaradi teh jeklenih vezij, ki družijo naša srca in naše duše je naša „Zaveza“ močna in trdna in nepremagljiva. In tako naj ostane vekomaj!...

„Zavezino“ vodstvo je imelo v pretekli upravni dobi 5 sej. Upravni odbor pa dve. V teh sejah so se reševale vse važnejše zadeve „Zaveze“, druge manj važnejše ali pa nujne stvari je reševalo predsedništvo samo z naknadnim obrenjem vodstva, oziroma upravnega odbora.

Vložni zapisnik šteje do danes 492 števil. Število naročnikov „Zavezniških“ listov je narastlo, za kar gre v prvi vrsti priznanje vrhn poverjenikom in poverjenicam posameznih učiteljskih društev, ki so se s hvalevredno vnemo lotili tega težavnega posla.

Glasom sklepa zadnje „Zavezine“ glavne skupščine in poznejšega temeljitega posvetovanja upravnega odbora (z dne 29. dec. 1904) je postal „Učit. Tovariš“ z novim letom 1905 tednik. Ta naše glasilo izvršuje svojo zadačo v polni meri. Ponosni smemo biti na ta list, ki tako neustraheno zagovarja naše stanovske koristi.

Skrbeti nam je v prvi vrsti, da dobimo svojo lastno tiskarno, ki se naj v njej osredotoči vsa tiskarska dela. O tem važnem vprašanju se je posvetoval upravni odbor in primerno ukreval. Izvolil se je ad hoc odbor 9 članov, ki naj glede tiskarne potrebno ukrene in o tem poroča.

V poročilu je omenjal še govornik marsikaj, kako liste povzdigniti.

Od „Slavije“ je vsled pogodbe glede učiteljskih zavarovanj dosedaj dobila „Zaveza“ 2800 K. Nekatere preporne točke v tej zadevi se v kratkem rešijo. Rezervni fond „Zaveze“ ima sedaj 380 K 41 vin.

Omeniti mi je še, da se bode vršila dne 10. septembra v Ljubljani velika slavnost, odkritje Prešernovega spomenika. Predsedništvo „Zaveze“ je tem povodom razposlalo vsem učiteljskim društvom poziv, da se — če ne korporativno — vsaj po deputacijah udeleže tega velikega narodnega slavlja.

Po poročilu tajnika se je marsikaj razpravljalo o tem poročilu:

Sklenejo se sledeče resolucije:

Vodstvo „Zaveze“ naj se obrne na kompetentne oblasti s prošnjo za subvencijo „Popotnika“.

Poročevalec g. Janko Likar.

Delegacija naroča upravnemu odboru, da stori vse potrebne korake v to, da pridobi lastno tiskarno.

Poročevalec g. Janko Likar.

„Zaveza“ se obrni do dež. šolskega sveta kranjskega, da se dež. učiteljska konferenca pri

Ti zbero vse za boj sposobne ljudi in ji gredo hrabro nasproti.

Nedaleč od Dnjestra pride do velike bitke, v kateri so bili Derevljani pobiti in se v divjem begu umaknili z bojišča. Olga jih je preganjala na čelu svojih konjenikov, dokler so mogli konji teči, ter jih vjela mnogo tisoč, katere pa je dala na mestu pobiti. Vojskovodjo Olega, ki je že v bitki prišel v njene roke, da telesni straži za cilj pri streljanju.

Brzo krene proti Korostenu, požigaje po potu sela in mesta in pobijaje prebivalce. Prestolnica Derevljanov se ji upre. Kijevljani so že porušili več stolpov ali mesta niso mogli vzeti. Tedaj pošlje carica nekega zanesljivega človeka, ki javi meščanom, da je njej osvete dovolj, in da ne zahteva drugega, kakor da se ji pokore. Radi tega naj ji vsaka hiša pošlje tri vrabce in tri golobe.

Meščanom Korostena se zdi ta pogoj dovoljen in se podvizajo, da pošljejo Kijevljanom vrabce in golobe. Carica sprejme in obljubi, da že drugi dan odide s svojo vojsko domov. Ali ko je nastala noč, razdeli vrabce in golobe med svoje vojake, kateri vsaki ptici privežejo na noge zapaljeno smolo in je potem spuste. Ptice se naglo vrnejo v svoje domovje v mesto in tisto zažgejo. Kmalu bruhne na vseh krajih Korostena ogenj.

Ker je bilo celo mesto zgrajeno iz lesa, so stanovci v prvi vrsti mislili, kako rešijo svoje življenje ali Kijevljani jih z orožjem v roki poženo nazaj. Kdor ni pal od meča, je pal od ognja. Carica je sedeča na srebrnem stolcu, na grobu svojega moža, z demonskim dopadanjem gledala strašni prizor, dokler se ni mesto derevljansko spremenilo v prah in pepel.

Nato gre po Podolju na vse strani, uničujoč z ognjem in mečem, dokler ni narod derevljanski pal pred njo v prah, uničen svojega plemstva, opustošen in opljen. Vjete bojare in plemiče si pridržijo za sužnje, nekatere pridržijo za sebe, a druge razdeli med ljudi svojega spremstva. Ti je povežejo za repove svojih konj in jih odženo domov. Opustošeni deželi postavi svojega namestnika, ki je z železno strogostjo opravljal svojo službo.

Olga se povrne v slavu v Kijev, pozdravljena od svojega naroda. Najprej da pozvati pred se ubijalca Igora, nesrečnega kneza Derevljanov. On zdrhteče, ko zagleda lepo ženo, ki je v resnem veličanstvu, ogrnjena s sijajnim plaščem, ležala na svoji postelji, obdana od dvorkinj in sužnjev, med katerimi je opazil nekatere najuglednejše ljudi svojega naroda.

„Obljubila sem ti kazen“, začne ona z zlobnim nasmehom, „katera mora biti strašnejša

nego smrt. Podolija je opustošena, jaz sem poila njeno vojsko, požgala mesta in Korosten, kjer je car Igor padel od tvoje roke, zravnila z zemljo.“

„Ni mogoče“, vikne Mak tožno.

„Tako je“, potrde Derevljani, ki so bili pri Olgi zaslužnjeni.

„Tako je“, ponovi carica, a tebe, izdajca, hočem tako kaznovati, da preživiš padec in smoto svoje domovine. Ti boš moj suženj, ne, še manj, žival, katera se vlačijo po svetu in katero sme vsak, kdor jo sreča, udariti. Učinite, kakor sem ukazala.“

Strašna žena daje na to derevljanskemu knezu odsekati roke in noge in je moral cel čas svojega življenja pod njeno klopjo jesti in pobirati kose z jezikom. Olga pa je vladala v imenu Svetoslava, nedoraslega sina cara Igora, mnogo let modro in krepko ter bila v stanu, da je Kijevskim Rusom nadomeščala junaškega vladarja Zemlje, ki so spadale pod njeno vladno, so cveteli blagostanja in sreče. Navdušena od grških duhovnikov za nauk Kristusov, se poda v Carigrad, da be bolj pouči in leta 935. se da krstiti.

Umrla je leta 969., objokovana od svojih Veliki ruski kronist Nestor jo je nazival „spasiteljico“, povest „modro“, njen narod „zvito“, cerkev „sveto“.

loži tik pred Prešernovo slavnost, da se učiteljsvo more udeležiti te slavnosti.

Poročevalec g. Perko.

Delegacija „Zaveze“ izreka vodstvu družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani svoje ogorčenje nad tem, da ni smatralo „Zavezine“ uprave vredne, odgovoriti ji na prošnjo, naj se v prihodnje volijo v vodstvo družbe tudi zastopniki izmed učiteljsva.

Poročevalec g. Fran Cvetko.

Nato je poročal „Zavezin“ blagajnik o računskem stanju in posamezni upravniki o stanju pri „Zavezinih“ listov. Ker bi to širje občinstvo zanimalo veliko, ne priobčujem računov, kar so delegati dobili tiskane v roke, koga bi pa to utegnilo zanimati, lahko bode iste pregledal v „Učiteljskem Tovarišu“.

Letni doneski „Zavezinih“ članov se povijajo od 40 vin. na 50 vin., oziroma od 15 vin. na 25 vin.

Določil se je tudi spored za jutrajšnje glavno zborovanje in čas za prihodnjeletno skupščino. Tase vrši o binkošti.

Volitev upravnega odbora imela je sledeč:

Predsednik: g. Luka Jelenc, učit. v Ljubljani.
I. tajnik: g. Česnik Dragotin, nadučitelj v Bežaku.

I. blagajnik: g. Luznar Franc, nadučitelj v Primorskem.

Odbornikom za Kranjsko se izvolijo:

g. Šega Janez, učitelj v Šmartnem pri Litiji;
g. Bežek Juraj, nadučitelj v Ljubljani;
g. Dimnik Jakob, nadučitelj v Ljubljani;
za Štajersko:
g. Gradišnik Armin, nadučitelj v Celju;
g. Kocbek Fran, nadučitelj v Gornjem gradu;
g. Strmšek Alojz, nadučitelj v Medvedovem

in za Primorsko:

g. Anžlovar Miroslav, nadučitelj v Boljuncu;
g. Brginec Anton, nadučitelj v Pivlju;
g. Križman Ignacij, nadučitelj v Dornbergu.
G. Kranjc iz Celja predlaga, da bi se „Zavezina“ zborovanja ne vršila vsako leto, ter predlog usakna, ker je bila velika večina proti temu; drugi predlog, da se pravila pregledajo in preleajo.

G. Jakše predlaga protest:

„Zaveza avstr. jugoslovanskih učit. društev“ odločno protestuje proti netaktnemu obnašanju nadzornika gosp. Bellarja, s katerim je omenjeni pod kot c. kr. nadzornik žalil v skrajno zaničljivem tonu v službi osivelega in za slovensko kmetstvo velezaslužnega ravnatelja gosp. Lapajnetu, da pozivlja merodajne faktorje, da napravijo takim slučajem konec enkrat za vselej.

G. Perko pravi, da tudi na Štajerskem je bil tak nadzornik, ki njemu podrejeno učiteljsvo skaira

in predlaga dodatek, da se tudi nadzorniku Dreflaku istotako izreče ogorčenje.

G. Ferluga podpira to in pravi „Eden za vse, vsi za enega“.

Soglasno sprejeto.

Predsednik opozarja delegate na velike zaduge urednika „Učit. Tovariša“ g. Gangl Engelberta in mu v imenu učiteljsva poda zlato uroveržico.

Burno odobravanje.

Nato sklene predsednik delegacijsko zborovanje.

Pulj, dne 15. avgusta 1905.

Po delegacijskem zborovanju smo se delegati razšli po različnih gostilnah na kosilo. Proti 2 uri sestajali smo se v krasnem vrtu hotela Belvedere, odkoder smo šli k arzenalu. Točno ob dveh so nas pustili vanj. Tri ure so nas v oddelkih vodili po širnem arzenalu in nam razkazovali znamenitosti. Videli smo res prav zanimive reči: ladjedelnico, razne delavnice, vojne ladje (bili smo na oklopnici „Kronprinz Erzherzog Rudolf“), vojni muzej itd. Res hvaležni smo lahko mornariški oblasti, ki nam je dovolila brezplačno si ogledavati te posebnosti.

Nadalje smo si ogledali amfiteater in druge zanimivosti Pulja.

Zvečer je priredila „Zaveza“ svojim članom in gostom na širnem vrtu hotela Belvedere koncert. Sviral je neumorno in izborna godba mornarice. Krasne komade je ista proizvajala, med temi tudi pesmi slovanskih. Ad hoc sestavljen moški pevski zbor učiteljsva pa je zapel več naših pesmij.

Glavno zborovanje.

Učiteljsvo se je zbralo v dvorani hotela Belvedere ob 8. uri.

Predsednik g. Jelenc pozdravi navzoče s burno sprejetim nagovorom: „Slavni zbor! Vas vse, ki ste se zbrali danes iz pokrajin:

... kjer Drava deroča,

kjer Sava valove bistre vali,

kjer Kolpa šumi in jadrna Soča

k Jadranskemu morju peneca hiti

pozdravljam najprisernejše. V drugič zboruje danes Zaveza avstrijskih jugoslovanskih učiteljskih društev na tleh kršne Istre. Na avstrijski Rivieri, svetovnoznani divni Opatiji smo se bili sešli v prvič 19. in 20. avgusta leta 1896., da smo podali roko hrvaškimi učiteljem istrskim. Ob isti

priliki smo bili sklenili iskreno pobratimstvo: nič več naj ne bode mej med nami, temveč veže naj nas isti stanovski ponos in ista bratovska ljubav, spoznajmo se, nele po obrazu, ampak tudi po srcu in duhu. Zagotavljali smo si: Vaši napori, bratje Hrvati, so naši napori, Vaše težnje, naše težnje. Zvezda vodnica vsemu našemu stremljenju pa bodi: napredek ljudskega šolstva, svobodna šola v blaginjo ljubljenega naroda in svobodno, svobodomiselno ter gmotno dobro podprto učiteljsvo. Ta vzvišena misel nas je bila zedinila v bratsko slogo s hrvaškimi tovariši, s hrvaškimi brati.

Tem nazorom je ostala Zaveza od tedaj do danes zvesta, s tem programom je prišla tudi danes v Pulj.

Nato je govornik omenjal boj političnih strank na Kranjskem ter nadaljeval:

Tužni so časi za nas in naše ljudsko šolstvo. Sami stojimo sredi planjave v silovitem boju. Svobodomiselne stranke, ki so ustvarile novodobno šolo in poklicale naš stan v življenje, stoje malomarno ob strani in nas puste v obupnem položaju.

Vendar ne obupajmo! Vzgojimo plemenito, drzno in svobodomiselno ljudstvo! Le v svobodomiselnem narodu je doma plemenitost srca in duha. Iz tega naroda bodo izšli možje in prišli v legislativne zastope, ki bodo dali tudi nam, kar nam gre, po pravici in zakonu...

Tedaj pa bode razglašal svez veter prosvete goste, neprodorne megle nazadnjaštva iznad naših lepih pokrajin in prisvetilo bo svetlo solnce napredka. Mi pa bomo vzkliknili z navdušenim srcem: Narod smo privedli iz teme k luči, z bojem k zmagi!

In to bo naš veliki dan, dan zmage, uspeh našega velikega truda!

Gromovito ploskanje in krepki Živio-klici so doneli po zborovalnici, kar je kazalo dovolj jasno, da je predsednik govoril vsem iz srca.

Prečitano se je pozdravilo pismo deželnega učiteljskega društva Goriškega, na kar je poročal g. Pavel Plesničar, nadučitelj v Marezigah pri Kopru:

„O peticiji na državni zbor za izboljšanje gmotnega položaja ljudskega učiteljsva (za preuredbo § 55. državnega ljudsko šolskega zakona potom državne legislative).“

Dobro je poročevalec utemeljeval svoje mnenje in sta se sprejeli soglasno sledeči resoluciji:

1. Vodstvo „Zaveze avstrijskih jugoslovanskih učiteljskih društev“ naj stopi v novič v zvezo z vsemi avstrijskimi zavezami, da se reši že enkrat pereče vprašanje glede službenih prejemkov ljudsko šolskega učiteljsva.

2. Vodstvo „Zaveze avstrijskih jugoslovanskih učiteljskih društev“ naj deluje z vsemi močmi na to, da odpošljejo vse zaveze v najkrajšem času enotne peticije na državni zbor glede uravnave plač ljudsko šolskega učiteljsva, v katerih naj se posebno povdarja, da se § 55. državnega ljudsko šolskega zakona z dne 14. maja l. 1869, drž. zak. štev. 62 temeljito razjasni, oziroma popolni tako, da bodo vsi deželni zbori na jasnem glede službenih prejemkov ljudsko šolskega učiteljsva, da bodo ti prejemki v resnici odgovarjali duhu imenovanega § 55. oziroma XI., X., IX. plačilnemu razredu državnih uradnikov.

„Početki slovanskega šolstva v Istri v jožefinski dobi. V izbranih besedah je temeljito razpravljal profesor g. dr. Fran Plešič. Zanimiva študija bode itak priobčena v tisku, zato ne bodemo poročali o posameznostih. Vsi udeležniki zбора so z veliko vnemo in pazljivostjo sledili besedam učenega profesorja. In nismo kmalu slišali takega navdušenja med slušalci, kakor danes, ko je končal govornik. V imenu istrskega učiteljsva se je zahvalil govorniku g. Rajičić hrvaški učitelj.

„O odpravi krajevnega plačilnega sistema v Istri“. Poročevalec g. Miroslav Anžlovar, učitelj-voditelj v Boljuncu.

Soglasno so bili sprejeti njegovi stavki, ki imajo vsebino:

Učiteljsvo obsoja obstoječi krajevni plačilni sistem v Istri kot neumesten, krivičen, škodljiv in poguben za istrsko učiteljsvo. Tudi krajevne doklade v Istri so radi neenakomerne razdelitve neprimerne. Izreka se pa in toplo priporoča dež. zboru in c. kr. dež. šol. svetu na skorajšnje odpravo krajevnega plač. sistema in uvedenje edino pravičnega osebnega plačilnega sistema po službenih letih. Zavezi se nalaga vse potrebno ukreniti.

Resolucije:

I. Slovensko in istrsko-hrvaško učiteljsvo, zbrano v Pulju na glavni skupščini „Zaveze avstr. jugoslovanskih učiteljskih društev“ protestuje proti nezakonitemu postopanju laške gospodovalne stranke glede ljudskega šolstva hrvaškega in slovenskega naroda v Istri;

II. zahteva od c. kr. vlade pravično uravnavo hrv. in slov. ljudskega kakor tudi srednjega šolstva;

III. naroča vodstvu „Zaveze“, da poda slovanskim klubom avstr. državnega zbora jasno sliko vsega istrskega šolstva s zahtevo, da naj smatrajo to vprašanje kakor glavno točko slovanske vzajemnosti.

Te resolucije je utemeljeval g. Šega Janez, učitelj v Šmartnem pri Litiji in so bile iste soglasno sprejete.

G. Rajičić je v imenu hrvaškega učiteljsva razpravljal o razmerah hrvaškega učiteljsva napram slovenskemu in med seboj.

Govorili so razni govorniki in nekateri zelo ostro.

G. Gangl predlaga resolucijo:

„Zaveza učit. društev“ zbrana pri svojem glavnem zborovanju v Pulju, priznava potrebo preosnove in podpore istrskega ljudskega šolstva in dosti temeljite in nujne regulacije učiteljskih plač. Da se to dvoje dožene čim prej, naj stavijo tisti poslanci, ki jim bi je srece za narodno bodočnost in za povzdigo njegove kulture, takozvani Šustersičev klub v državnem zboru, da tako dobe za narodno delo prosti roke in dokažejo, da so v resnici prijatelji šolstva in učiteljsva.

Nato zaključil predsednik skupščino s vzklikom: Bog živi hrvaško in slovensko učiteljsvo!

Ogrski Slovenci.

Izmed 1.450.000 Slovencev, kar nas je vseh skupaj, sta zlasti dva dela izročena najbrezobzirnejšemu raznarodovanju: 40.000 beneških in 74.535 ogrskih Slovencev. G. A. Trstenjak je izdal nekaj podatkov o ogrskih Slovencih, ki zaslužijo, da se ozremo nanje.*

Ogrski Slovenci so popolnoma zapuščeni, ker so vse šole mažarske, ker nimajo slovenskih duhovnikov in ker jih vsa njihova okolica sili v mažarsčino. Mažari so od Slovencev dobili imena in besede, a zato jim jemljejo njihovo narodnost. Pusta, ki ji je dal Slovenec ime, je pomažarjena, in mažarsčina prodira v nekdanje slovenske kraje do domačega ognjišča.

Starši govorijo med seboj še slovensko, a otroci slišijo v šoli samo mažarski jezik; tam jih nauče zaničevati materinščino. V šoli pevajo otroci himne na magyarországi, kot da je ta edina prava domovina človeška. Zdaj že zna povsod vsa rodbina mažarski jezik. Med seboj še govorijo slovensko, a se sramujejo tega jezika proti tujcem. Edino še molitev v domači hiši je slovenska, ker se otroci uče v šoli in v cerkvi mažarskih molitev. Tudi na pokopališčih so se že popolnoma umaknili slovenski napisi mažarskim.

V šurdanski okolici so Slovenci že izginili kot narod. Ista usoda jih čaka v šomodski, železni in zaladski stolici. Kuzmičevih Slovencev ni več, in podobna usoda čaka tudi Hrvatov v teh krajih.

Mažari pripravljajo sedaj nov udarec na Slovence in druge nemažarske narode na Ogrskem.

Skleniti hočejo nov šolski zakon, ki bo uvedel v vse šole izključno le mažarski jezik, tako, da bo pomažarjevanje otrok postalo zakonito.

Zdaj se dobi še slovensko in hrvaško prebivalstvo ob vsej zapadni meji ogrske države. Od Dunaja proti Nežiderskemu jezeru, potem ob Muri, Dravi in Donavi tja do Zemuna se vleče dolga črta, ob kateri še životari slovanski rod. A ločen je od drugih slovanskih narodov in prepuščen brez brambe tujemu nasilstvu. Tu so našli leta 1900 še: Slovencev 74.535, Hrvatov (z Reko vred) 188.552, Srbov 434.661. A ker nimajo narodnih pravic, in jim manjka organizacije, so brez dvoma izgubljeni.

Naša dolžnost je, da tu pomagamo po svoji moči. Dolžnost slovenskih rodoljubov je, da stopijo v zvezo z onimi kraji in da po zaupnikih izkušajo spraviti med ljudstvo vsaj nekaj slovenskih knjig in časopisov. Poljudne povesti, molitveniki, narodni spisi bi morali najti svojo pot med ogrske Slovence, da zbude v njih narodni čut in ga obranijo. Priporočamo zlasti štajerskim Slovencem, ki so sosedje teh naših zapuščenih bratov, da obrnejo svoj pogled tja čez mejo in iščejo stika z ogrskimi Slovenci. Dolžnost nas vseh bo potem, da z združenimi silami kaj storimo, drugače izgubimo po svoji krivdi zopet važen del svojega naroda.

* Slovenci v šomodski županiji na Ogrskem. Zgodovinska, narodopisna in književna črtica. Napisal A. Trstenjak. V Ljubljani 1905.

Slovenskim rodoljubom!

„Bodočnost“ je sklenila ustvariti potujoče ljudske knjižnice in to za začetek dve. Uvažuje veliko važnost knjižnic vobče, posebej pa takih potujočih knjižnic, ki se dajo z majhnimi stroški premestiti v kraje brez vsakega bralnega društva, ali pa v take kraje, ki so v narodnostnem oziru zelo izpostavljeni, se je lotila „Bodočnost“ tega za njene gmotne razmere zelo težavnega dela. Upamo trdno, da pogleda vsak zavedni rodoljub v svojo knjižnico in nam pomore z nekaj knjigami, v prvi vrsti seveda z leposlovnimi, ali pa z denarnim doneskom. Koliko knjig leži po omarah zaprašenih — mnogokrat celo nerazrezanih! — ki bi lahko zasejale mnogo dobrega zrna med ljudstvo! Sezite ponje in nam jih pošljite! S tem pomagajte naložiti glavnico, ki bo prinašala neprecenljivih obresti.

Ljudstvo splošno rado čita in čim več čita, tem više se dvigne njegova izomika, ki je pri

pogledu na mogočne sosesede in žalostne naše notranje razmere edino najboljšo sredstvo za naš narodni obstanek. Ne pomagajo nam blesteče fraze pri volilnih govorih, niti šumne veselice, pri katerih za trenutek pri kupici visoko vzplapa narodna zavest, da potem pade v staro zaspanost nazaj; pomaga nam le temeljita izomika priprostega ljudstva, in v to svrhu so potujoče ljudske knjižnice neizmerno prikladne. Pripomnimo še, da se po pravici po stanju knjižnic in številu prečitanih knjig sodi kulturno stopnjo dotičnega naroda.

Obračamo se tedaj do vseh rodoljubov, da pomagajo mlademu društvu in njegovemu nesebičnemu, koristnemu delu. Vsako najmanjše darilce nagradi obilen uspeh. Pošiljatve vsake vrste naj se blagovolijo nasloviti na iur. Arna Pirnata, tajnika „Bodočnosti“ v Ormožu.

J. Lisničar, t. č. predsednik.

Slovinci! podpirajte samo narodne trgovine in obrti v Celju!

Sokolski vestnik.

— Po svetlem sledu. (Konec.) Naravno je, da Tyrš zaupajoč v nepretrgano delo, ni pričakoval pomoči od nikoder ampak da mu je bila zapoved moči in čvrstosti: samopomoč. „Ne čakajmo čudežev, samopomoč je geslo nad vse rešilno in preizkušeno“, pravi Tyrš in navaja bajko o grškem vozniku, ki mu je voz obtičal v močvirnih tleh. Prosil je pomoči vse bogove, prosil ječaje tudi silnega Herakla. In silni Herakles se je prikazal. Toda ni izvelkel voza, ampak zagrmel vozniku v sluh in dušo ohablo: „Poženi konja in upri se sami!“ In zgodilo se je. Spojene moči so se odločno napele in kmalu je imel voznik s svojim vozom in konjem trda tla pod seboj in vozil hitro proti cilju. „Upri se sam! Tako je čutil, tako kliče k nam čvrsti junaški grški narod, isti narod, ki je tudi v stroki telesnih vaj sijajni naš vzor in vzgled.“

Tyrš pa se ne zadovoljuje s samim delom, ampak zahteva razen njega tudi še plemenite tekmovalnosti, tekmovalja pri delu za najvišji cilj: zahteva dalje prizadevanje, učiti se, kjer je le mogoče.

Ni pa zadosti z energičnim delom samo pridobivati, treba je tudi obdržati. „Kar si z vadbo pridobil, to ti naj ohrani npravno in zmerno življenje.“

Kdor z nenravnostjo uničuje čilost in moč svojo, ki jo je dolžan domovini, ta ni pravi Sokol, ta ne spada pod naš prapor. Strogost in čistost nravi pred vsem krasi Sokola. Za resne in težke smatra Vaniček te besede Tyrševe danes, ko se bo kmalu na zmerne in nerazkošnega človeka kazalo kot na zaostalega bedaka, ki ne razume življenja v smislu gesla: „Carpe diem!“

„Enakost, svoboda, bratstvo!“ To geslo velike revolucije je imelo v Tyršu navdušenega glasnika: „Ljubimo enakost, ljubimo svobodo! Suženjsko razmerje se ne zлага z zavestjo moči in moške časti.“ Toda vedoč, kako često se gesla ne razumejo, kako mnogokrat se pojmi zamenjavajo, Tyrš takoj razlaga: „Svoboden biti v družbi, je, le njen zakon nad saboj pripoznavati, toda ob enem se temu zakonu iz lastne volje povsod pokoravati. Kjer ni reda in svobode, trajne in osigurane prostosti. Prosto bratsko in enako občajmo med seboj, delujmo v svojih društvih, toda učimo se tudi vsak dan v korist potrebnega reda sebe obvladovati, osebnost podrežati stvari in celoti v korist.“

Ni morda nobenega sestavka Tyrševega, kjer ne bi bila izrecno ali posredno izražena ideja gorečega rodoljubja, ljubezni do domovine, ki jo smatra za največjo prožilo telovadnih teženj. Zlasti izpodbuja Tyrš tudi ženstvo, naj podpira Sokole v njih rodoljubnem delu: „Ni ga splošnega, vse vnemajočega rodoljubja, kjer ga ni vcepljala materina beseda, in gorje narodu, v katerem žene ne cenijo teženj mož. Bodite nam v podporo pri našem prizadevanju... Izpodbujajte obotavljalce, opominjajte lene, da, smem to reči, želel bi si, da bi se vaša naklonjenost odvracala od vsakega, ki ga vsled njegove krivde manjka v sokolskem krogu.“

Na tretjem temelju Tyrševega delovanja, na katerem vzrašča najmočnejši činitelj njegovega duševnega življenja (estetika — krasoslovje) pravi pisatelj, da ne more širje govoriti, ker ni strokovnjak v tej stroki. Pisatelj priporoča vsem bratom globočjega prepričanja sokolskega, da bi pozorno prebrali Tyršev prelepi članek „Telovadba v estetičnem pogledu“, potem bodo zares pojmi izrek grškega Kritobula: „Pri vseh bogovih prisegam, da hočem biti rajše krasen, nego kralj Perzije!“ „Toda tega vsega,“ zaključuje Vaniček, „ni moči razbirati; Kdor je dober Sokol, béri sam! Pa dočela porazumeš misel sokolsko in bode ti toplo v duši in bode ti toplo v srcu.“

Domače in druge vesti.

Zaplenjeno

— Celjsko politično društvo „Naprej“ priredi v najkrajšem času celo vrsto shodov v celjski okolici, da na ta način začne z organizacijo naših narodnih vrst, da polagoma ves narod združi v trdno bojno falango, ki bo stala v bran in odbijala nemško gospodarstvo. Gre se nam v prvi vrsti za to, da pridobimo ljudstvo neomajno za svoje narodne cilje, za gospodarsko osamosvoje našo. Železo je treba kovati, dokler je vroče, po tem reku hoče delovati „Naprej“; v tem razburjenem času, ko so celjski renegatje tolovajsko napadali slovensko last, plameni ogorčenje v vseh slovenskih srcih zoper grozodejstvo in zločinstvo celjske poulične črede in njenih pastirjev, najvišjih glav.

— Imenovanje c. kr. uradnikov za Celje in Slovinci. Gleispach je zopet poslal v Celje k okrožnemu sodišču adjunkta vsenemškega mišljenja iz Ptujja, dr. Friderika Bračiča. Konkurs se za to mesto ni razpisal, ravno tako malo, kakor za mesto adjunkta g. Rojč-a. Slovenskim adjunktom je bilo potegovanje za obe ti mesti, na katerih sedita gospoda slovenskih imen, pa nemških src, zaprto. Tako so brez konkurza sem spravili sedanjega državnega pravdnika in enega njegovih namestnikov. Potem pa kriči „D. W.“, ako kak ubog davčni uradnik v Celje pride. Svetniški gremium okrožnega sodišča do ene glave nemški, državno pravdnikstvo čisto nemško, okrajno glavarstvo skoro tako, no — in naši poslanci se pa sami med seboj trgajo, da vlada lahko stori, kar hoče!

— Volitve v slovenjegraški okrajni zastop. V kuriji veleposestva so zmagali Slovinci pri volitvah v slovenjegraški okrajni zastop. Doslej je štel 16 Slovincov in 16 Nemcev; ker bodo kmečke občine nedvomno si izvolile slovenske kandidate, je slovenska večina v tej važni korporaciji zagotovljena. Naprej, zastava Slave!

— Iz Slovenske Bistrice. V našem mestu je pred kratkim otvorila tvrdka I. Smeh trgovino s papirjem in galanterijo; tukaj je dobiti narodne kolke, pisni in cigaretni papir naše šolske družbe, kakor tudi najnovejše razglednice, izdelane le pri slovenskih in čeških tvrdkah; takisto je tam velika zaloga vseh šolskih potrebščin. Zatorej priporočamo to narodno trgovino Slovincem iz mesta in okolice najtopleje. — Ravno tako priporočamo narodnega čevljarja g. Cvahte-ja, ki si je s svojim solidnim in cenim delom v kratkem času pridobil splošno priznanje. Podpirajmo ga vsi brez izjeme, kajti sramota bi bila, če bi puščali naše ljudi na cedilu, ohole nasprotnike pa bi z našim denarjem sitili. Končno še opozarjamo na narodna trgovca g. Pinterja na zgornjem in g. Lasbaherja na spodnjem koncu mesta.

Zaplenjeno!

potem bo Bistrica ne samo po imenu, ampak tudi po svojem značaju res Slovenska Bistrica.

— Nemški „poštenjaki“. Če se kje na vasi fantje malo stepo, že kriče nemški listi o slovenskih roparjih in morilcih. Ob vsaki priliki imenujejo Slovence zločince. O nemških hudo delstvih pa molče. Kaj poreče „D. W.“ k naslednjemu: Dr. Weitlof, sin nedavno umrlega predsednika nemškega šulferajna, je bil advokat v Warnsdorfu. Te dni pa je nenadoma pobegnil in sicer zato, ker si je prisvojil precej denarja svojih klientov, in ga zdaj ni mogel povrniti. Vloženih je proti njemu več ovadb; neki ženi n. pr. je na ta način poneveril 15.000 kron. To so poštenjaki, to!

— Nekaj krepkih na naslov celjskih nemških izzivačev. Kamniški „Novi List“ piše: O priliki slavnosti za zidanje „nemške hiše“ v Celju se je celjski občinski svetnik dr. Evgen Negri povzpел do tako gorostasnega žaljenja in izzivanja nenemških narodnosti v Avstriji, da se je zdelo preveč celo pevcem „Schubertbunda“, ki so prišli

v Celje pet in ne politizirat. Ta človek Negri v svojem zabavljivem govoru očitno namigava Nemcem na severu in jugu, naj se stisnejo eno vsenemško celoto in v krvavem boju pobije vse, kar ne diha in ne čuti nemški. Ta ponosni čeni... se celo pri tej priliki ni mogel zadržati da bi surovo ne lagal o podpiranju Slovincov strani vlade, katera jim po njegovem kar vsiljuje vseučilišča in vsakovrstne druge šole. Nemce je prezira in jim siloma hoče iztrgati iz sra naroda čut. V kako luč se je s svojim nemštvom stala ta človek, pa kaže najbolj njegov pozdrav, ki ga je v imenu „Südmarke“ izrekel dunajskim percem Dunajski pevci dobro vedo, da to društvo stoji edino za tem, da iztrga Slovincem zadnji kosi materinske zemlje in zasadi v to zemljo — prapor. To je tudi jako razločno povedal našo društva „Schubertbund“ Čeh Jakš, ko je dejal: „Mi Nemci nočemo ničesar od drugih narodov mi ne hrepenimo po tujem blagu, pa tudi denar naj puste nam, kar je našega...“ Te besede si morali zapomniti celjski prusaki, katerih namen je, sleči nam srajco s telesa in nas pregnati z rodne zemlje. Te besede naj bi si zlasti vili v srcu, ako je sploh ima, nemški Negri, ko je ravnost pozival na krvavi boj Nemce z jugo severa, da se „osvobode neznosnega jarma“, da padejo kakor deroči volkovi v slovansko in jo razmesarijo. Pri tem mesarskem delu naj jim doni nemška pesem. Fej, stokrat feja sram vas bodi, krvoloki, ki pod krinko narodne svobode brusite krvavi meč za soseda, ki vam ne skrivi niti lasu, marveč ki vam dela krivico s tem, da diha božji zrak na svoji s krvavo žulji si pridobljeni zemlji, po kateri iztegajo svoje poželjive kremplje!

— Kako se v Celju konfiscira! Predzadnja številko „Domovine“ je državno pravdnikstvo zaplenilo. Ob pol 6. uri sta urno, kot bi ju prišel vihar, prihrula dva sluga v našo tiskarno in hop, nikdo se več ni snel pritakniti zaplenjenih izvodov. Nato pa sta šla v mesto in prežala na raznašalca našega lista, dokler jima ni prišel v pest. Pobrala sta vse izvode po trafikah in Zvezni trgovini, da bi se ne širil uporni duh. V sredo pa je bila zaplenjena „D. Wacht“ vsled skrajno hujskajočega članka, ki naravnost pavi k bojkotu in z vsem terorizmom, ki je na to pologo temu razbojniškemu listu, grozi celjskemu prebivalstvu. Ta konfiskacija pa se je zvršila v sredo zvečer ob pol 9. uri, ko je že zdavnaj lahko vsak naročnik dobil ta list v roke, ga je pošta že razposlala na vse strani, ker ga pro 7. uro odda ekspedicija na pošto. Torej kakšen namen je imela ta konfiskacija? Edino ta, da je državni pravdnik storil uslugo celjskemu revolvers-jurnalu, da je opozoril občinstvo na oni hujskajoč članek. To je vendar očitna pristranost, prozoren maneuver!

— Glasilo celjskih renegatov in cestnih razbojnikov „D. Wacht“ se po svoji navadi zopet nesramno laže, češ da mi preklicujemo, kar smo pisali o nemških gospeh. V tem oziru nimamo prav nič preklicati, ker nemških dam nismo niti omenjali, o nemčurkah pa smo pisali z velike rezervo in taktnostjo. Naše besede pa „D. W.“ lažljivo tolmači in spravlja, take gorostasnosti na dan o nemških damicah, da ni čuda, ako jih obliva rdečica. Jako lepo luč na celjske Evmeče „Poslano“ v zadni vahtarci; v njem „eine deutsche Frau“ obeta še 50 kron vrhu zadnji obljubljenih 200 tistemu, ki pove ime našega dopisnika o celjski komediji. Kdo bi mislil, da ima Celje takšne damočke! „D. Wacht“ jih grdi in sramoti, da je strah, zato pa one vihte pesti in obljublja nagrado na glavo našega galantnega sotrudnika. Junaška heroinja pa slednjič se prstavlja sicer zelo mistične besede „... in unsere Hände fällt“. Mi si to ne vemo drugače razložiti, kakor da celjske nemške gospe nameravajo našega dopisnika prijeti za lase, ali pa mu celo spraskati oči. Mi ga torej najnujnejše svarimo in opozarjamo na pretečo nevarnost! O, te amakonke!

— Nadležni mrées „obad“. V Vodnjaški ulici pa se nahaja neki kleparski mojster z imenom „Obad“, ki istotako kot nadležni mrées njegovega imena nadleguje ljudi. Ta mojster Obad je Hrvat, sedaj pa je deutsch gesinnt, je nemški „profesenist“. Ko je kritični pondeljek zvečer divjala in besnela celjska nemška višja garda pred „Narodnim domom“, divjal je sitni Obad po Vodnjaški ulici ter psoval Slovence najnesramnejše, med drugim izrekel, naj vse Slovence strela pobije; tako ta nemški „profesenist“.

Zaplenjeno!

— Slovenski kleparski mojster gospod Kregar.

— Politično društvo „Naprej“ je razposlalo na vsa županstva na Spodnjem Štajerskem vabila, da pristopijo kot redni člani. Zvedeli smo od posameznih občinskih predstojnikov, da niso prejeli dotičnih vabil. Da bomo mogli zasledovati, kdo je zakrivil, da se vabila niso vročila, naslovljencem, (občinski tajniki ali c. kr. pošta), prosimo vse tiste občinske predstojnike, kateri niso prejeli našega vabila, da nam to takoj pisмено naznani. Obenem vabimo tiste župane, ki svojega pristopa še niso javili društvu, da to nemudoma store, ker se bode kmalu vršil občni zbor.

— **G. dr. Ivan Dečko**, ki se je mudil v sanatoriju v Gradcu, se v kratkem vrne zdrav in čil v Celje: zdravje se mu je vrnilo popolnoma. Želimo, da bi se zopet z novo močjo poprijel narodnega dela, katerega je toliko ravno v Celju, kjer pa se vsak kolikor mogoče odteguje. Razmere zadnjega časa nam to lepo svedočijo.

— **Narodni kolek in celjska pošta**. Doslej je neznani uradnik na celjski pošti, ki mora posebno se odlikovati po nemški zagrizenosti, v svoji nadutosti ni hotel videti, da je neka dopisnica, kolekovana z narodnim kolekom, bila zato tudi odposlana kot pismo, torej opremljena z desetvinarsko znamko. Ne smel bi torej po postnih predpisih nakazati nikake globe; ker pa je ta uradnik nekakšen brenčec German, in udarjen s slepoto, je seveda ravnal zoper poštni predpis. Bomo že skrbeli, da se takšni ljudje pouče.

— **Nazaj!** Pod pokroviteljstvom štajerskega k. kr. namestnika Clary-ja je v Gradcu osnovana tekona loterija, katere čisti dobiček je namenjen štajerskemu „Notstandsfond“, društvu za oskrbo božcev in nepreskrbljenih otrok in društvu za davbo bolnišnic jetičnim. Lep in plemenit namen! Toda tudi tukaj se vidi pristranost graških gospodov. Te srečke se ravnokar razpošiljajo po naši deželi. Čudimo se, da ni na njih niti ene besedice v slovenščini, četudi je ta drugi deželni jezik. Naše kronce bi radi, da bi pa vsaj nekoliko upoštevali naš jezik, tega pa ne. A ne samo to! Za okras se ob obeh straneh vije veja hrastovega perja in želoda. Tako tedaj! Na to pristranost imamo samo en odgovor: vse te srečke nazaj, odkoder so prišle. Če nečejo v Gradcu upoštevati nas in našega jezika, zakaj pa nam še take tiskovine usiljujejo. Vsak naj na pošiljatev napiše, da jih zato ne sprejme, ker so take. Ne bodimo malosrčni. Naše postopanje bodi radikalno. Kaj bi neki storili Nemci, če bi jim poslali mi samoslovenske srečke, saj še dvojezičnih ne marajo. Bodimo možje! Proč tedaj s temi srečkami!

— **Odhodnico** gospodu Ivanu Pregradu priredila je v petek Celjska čitalnica in druga narodna društva v gostilniških prostorih „Narodnega doma“. Zbralo se je lepo število narodnega občinstva in napivalo odhajajočemu, kateri je bil dolgo vrsto let član in tudi odbornik različnih tukajšnjih narodnih društev. G. Ivan Pregrad odvarja s 1. septembrom v zvezi z g. Iv. Černetičem v Gorici novo trgovino manufakturnega in modnega blaga. Želimo mu vso srečo!

— **Darilo**. G. Ivan Gerjevič, veleposestnik v Dobovi je podaril za Žalski odsek „Celjskega Sokola“ pet kron. Iskrena hvala.

— **Pojasnilo**. Gospod Karol Kos, potovni uradnik „Donave“, ni identičen s Kosom, kateri je pri demonstracijah nahlulil neko gospodino, kar smo omenjali v eni zadnjih števil.

— **Imenovanja**. Za sodnijske tajnike so imenovani: sodni pristav Alojzij Žebre v Radovljici za Ljubljano, sodni pristav dr. Anton Skumovic za nadsodišče v Gradcu. Za okrajne sodnike so imenovani: sodni pristav Franc Regally v Kamniku za Metliko, sodni pristav dr. Jakob Doljan v Črnomlju za Žužemberk. Za namestnika glavnega pravdnika se imenujeta sodna pristava dr. Anton Kremžar v Ljubljani in dr. Theobald König v Gradcu za Celovec. Prestavljen je okrajni sodnik Avgust Modrinjak iz Žužemberka v Maribor, sodni pristav dr. Friderik Bračič iz Ptuja v Celje in sodni pristav Adolf Ledenig od graškega sodišča k nadsodišču v Gradcu.

— **Solčni mrk** in sicer popolen bode dne 30. t. m., začetek ob 1. uri 53 min. 4 sek. popoldne, konec ob 3. uri 10 min. 9 sek. Vidljiv bo ta solčni mrk v vzhodni polovici Severne Amerike, v severni polovici Atlantskega Oceana, v severni polovici Afrike, v Evropi in v zahodni Aziji.

— **Nemška kultura**. 33letni posestnik Anton Eregger v Pirkhofu na Štajerskem je 59letnega posestnika Fuchsa od tam napojil z žganjem, da je bil docela pijan, nakar je pričel z njim svoje „pase“. Surovež ga je suval v rebra, v zadnjico, tepel ga je s palico, stopal mu z okovanimi čevlji na boso nogo, metal ga ob tla, ruval mu brado in brke itd., dokler ni Fuchs zgubil zavesti. Vendar se potem ga je Eregger tepel po nogah, ušel se mu na prsi in mu svojo palico porival v usta. Posledica tega mučenja je bila, da je Fuchs umrl. Eregger pride pred porotnike.

— **Na naslov c. kr. poštnega in brzojavnega ravnateljstva v Gradcu**. Dne 13. avgusta 1905 sem oddal v brzojavnem uradu na Pragerstem še predpoldne brzojav namenjen v Radeče pri Zidanem mostu z nujnim naznanilom. Brzojavka je po dolgem odpočitku še le ob pol 9. uri zvečer — tedaj po preteku devetih (!) ur — rečno priromala — prosim ne v New-Jork, ampak v Radeče pri Zidanem mostu. Predno sem napisal brzojavko, vprašal sem službojočega uradnika, ako bi jo hotel še dopoldne odposlati, čemur je prihrdil; ravno tako je po vpogledu v seznamek brzojavnih postaj potrdil, da je v Radečah brzojavni urad. Vzrok zakasnitve tiči torej brezdvomno v tem, da je brzojavka bila slovenska. — Vprašam javno c. kr. pošto in brzojavno ravnateljstvo v

Gradcu, ali daje Slovencem nemške c. kr. uradnike zaradi tega, da se šaljijo z nami, in ali je voljno, strogo preiskati naznanjeni slučaj. Tega nam ravno še manjka, da bi c. kr. uradniki v službi na tak brezobziren način kazali svoje sovraštvo do slovenščine. Zakaj imamo neki brzojavne urade, če se z navadno pošto dopisuje hitreje kakor z brzojavljanjem!

— **V komisijo za regulacijo Savinje** pri volitvi dne 14. avgusta t. l. je bil izvoljen griški župan g. Alojzij Šuler.

— **Na Dobrni** je umrla dne 8. avgusta t. l. ruska baronesa Ana Sibylla Zöge pl. Manteuffel. Bila je protestantka, in čeravno je najbližji pastor v Celju, ga ni bilo pri pogrebu. Zdi se, da je rodbina Manteuffel pač protestantske vere, ne pa protestantske politike. — Umrla baronesa je bila zaročena z avstrijskim poslanikom na angleškem dvoru. Bila je velika dobrotnica in prijateljica otrok. Vojniško mladino je vsak božič obdarovala s toplo obleko in drugim. Bila je tudi mladinska pisateljica. Pisala je v nemškem jeziku.

— **Smrt na polju**. V nedeljo je našel posestnik A. Vecej pri Št. Pavlu na neki njivi v kuruzi neznano žensko v nezavesti. Morala je tam ležati že več dni, ker je že bila polna črvov in žuželk. Vsi poskusi, da bi jo spravili k zavesti, so ostali brezuspešni. Hoteli so jo prepeljati v celjsko bolnišnico, a med potjo je umrla.

— **Brežice**. Veliki koncert je priredila „Čitalnica“ v korist družbe sv. Cirila in Metoda na prijaznem vrtu „Narodnega doma“ v Brežicah v nedeljo, dne 13. t. m. Mešan zbor „Čitalnice“ je pel pod vodstvom svojega vaditelja vč. gosp. Josipa Mešičeka več lepih pesmi in je žel splošno pohvalo. Pri koncertu je sodelovala godba c. in kr. pešpolka št. 16 iz Zagreba. Udeležba je bila velika. Častno število je bilo ljubih gostov iz Krškega, Sevnice, Radeč, Rajhenburga, Pišec ter Bizeljskega. Naši ljubi bratje Hrvatje so nas v častnem številu posetili. Kmetijski stan je bil jako dobro zastopan, kar nas zelo veseli, ker se jasno vidi, da prodira narodni duh. Tudi pod slamnato streho so srca, ki se vesele slovenske umetnosti. Milim gostom bodi srčna hvala za vso požrtvovalnost in njih čut vzajemnosti vseh stanov.

— **Društvo „Gospodar“ v Petrovčah** je imelo v nedeljo popoldne jako lepo uspešno veselico, kjer se je tamburalo, pelo in deklamovalo. Obiskana je bila prav dobro, zvečine od samih domačinov, ki so se imenitno zabavali, v kar je pripomogla tudi šaljiva pošta, metanje serpent in drugo. Z veseljem pohvalimo one petrovške rodoljube, ki se trudijo, da „Gospodar“ prireja takšne veselice. To je pa menda v prvi vrsti ondodni gospod organist, ki vodi tamburaški in pevski zbor. Ob tej priliki postavljamo v vzgled vrle Petrovčane drugim okoličanom celjskim, kjer je tudi nujna potreba, da se ustanove podobna društva. Kje imajo vasi Levec, Ostrožno, Hudinja, Škofja vas, Tremerje in druge kaj sličnega? Ali niso slovenski Celjani moralno zavezani, da se pobrigajo za rast in procvit narodne zavesti v najbližnji celjski okolici! Šele potem bomo v mestu hitreje napredovali, ako imamo okolico nemajno na svoji strani. To se pa zgodi samo s sistematičnim delom. Danes pa moramo priznati, da se ravno v obližju Celja narodna zavest ne širi, da celjska okolica dobiva vedno bolj nemško lice! In kdo je tega kriv?

— **Vrtna veselica „Vranske Vile“**, v torek, dne 15. t. m. je uspela prav imenitno. Pevske točke so se izvajale pod spretnim vodstvom gosp. nadučitelja Kramerja v splošno priznanje in odobravanje vseh posetnikov. Veselico so tudi povzdignile ljubke pesmice impozantno zastopane „Edinosti“ iz Žalca, ki je i tokrat pokazala, da ima na čelu marljivega pevovodjo, ki je kos svoji nalogi. — Od blizu in daleč zbrani gostje so se zabavali prav imenitno in le prehitro je prišla ura slovesa. „Vranski Vili“ pa kličemo: Naprej!

— **Laški trg**. Evo, kaj se nam piše: „Samonemški poštni pečat nisem vpeljal podpisani, marveč ga je vpeljal po nastopu mojega dopusta moj naslednik. Toliko v pojasnilo te zadeve, ki odvali od moje osebe tudi krivdo, da se „Domovina“ ni dostavila „Bralnemu društvu“ pravočasno. Kar se pa tiče drugih predbacivanj, se mi zdi popolnoma nepotrebno se zagovarjati, ker pisec onega članka moje osebe najbrže niti ne pozna. Nadpoštar v laških toplicah.

— **Trg Rečica**. V noči o 13.—14. t. m. ob pol 1 uri ponoči je nastal v trgu požar. Pogorela je hiša s hlevom posestnika Ivana Terčak-a p. d. Mokrina. Da ni bilo vrle požarne brambe, pogorelo bi bilo poslopje do tal. To je v enem letu že 13. požar na Rečici.

— **V Lučah** se zida nova, seveda slovenska dvorazredna ljudska šola. Podjetnik je tamošnji trgovec B. Ta dobiva vse železje za stavbo nove šole — ki se zida seveda z izključno slovenskim denarjem — od nemške tvrdke Rakusch v Celju! Torej v slovenskih Lučah podpirajo smrtnega sovražnika slovenskega ljudstva! Sramota! Treba bi bilo tamošnjim prebivalcem malo pokazati, kako se dela z njihovim denarjem!

— **Nesreča pred 100 leti v Novi Štifti na Štajerskem**. Na veliki šmaren (15. avgusta) 1805

ob eni po polnoči je bila strašna ploha v gornjegrajski in tuhinjski dolini. Voda je odnesla vse mostove, zasula je s peskom, z blatom in s skalami nad en stot težkimi vse polje; v Snoviku je voda odnesla tri mline. V Novi Štifti je utonilo blizu 40 romarjev, ki so iskali zavetja v neki hiši. Romarji so bili iz Krašnje.

— **„Tolovajska družba“ na Vidmu**. Okrožnemu sodišču v Celju so meseca maja, kakor smo že poročali, izročili 25 oseb, mož, žen in otrok iz Vidma. Obdolženi so bili več zločinov, tudi požiga, tatvine in celo umora. V noči od 9. na 10. maja je namreč pogorelo poslopje sester Pleterski v Vidmu. Pri tem sta zgoreli obe sestri. V Vidmu se je takoj razširila govorica, da sta bili sestri umorjeni, nakar so morilci, da zatro sled, zažgali hišo. Tudi se je pojavljalo takrat v okolici Vidma več vlomov in ljudstvo je menilo, da se je organizirala nekaka tolpa, ki izvršuje vse te zločine. Sum so potrjevale tudi izpovedbe dveh mladih deklic. Od 25 prijetih oseb, so jih več izpustili, 6 pa se jih bo v septembru zagovarjalo pred porotnim sodiščem v Celju zaradi umora in požiga. Osem članov te družbe se je pa 9. t. m. moralo zagovarjati pred celjskim okrožnim sodiščem zaradi cele vrste tatvin in vlomov. Ti so: 65letni posestnik Jakob Hrušovar, 26letni Janez Hrušovar, 53letni Blaž Stergar, 41letna Slavija Stergar, 31letni Florijan Bramše, 50letni Jožef Jagodič, 31letni Franc Omerza in 50letni Martin Omerza. Vsi obdolženci so odločno zanikali, da bi bili krivi. Jako čudno sta se obnašali obe glavni prič 16letna Frančiška Hrušovar in 15letna Marija Jagodič. Ti dve deklici sta poprej orožnikom naznanili umor ter trdili, da so storilci obtoženci. Frančiška Hrušovar je trdila, da je poslušala, kaj so se ti med seboj pogovarjali. Tudi tatvine je orožnikom prav natančno popisala. Ko je prišel orožnik k Hrušovarjevi hiši, mu je nevprašana dejala: „Aha, vi prihajate radi tatvin“, in mu je vse povedala, kje so obtoženi kradli. Tudi mati Apolonija Hrušovar je dejala: „Hvala Bogu, da pride enkrat to hudodelstvo na dan“. Pri obravnavi pa nobena glavnih prič ni vedela nič povedati. Ko so ju opozorili na prejšnje pričevanje, sta se obe izgovarjali. Pred obtoženci sta se izgovarjali druga na drugo: „Ti si rekla“. Sodišče je oprostilo tatvine vse, razun dveh, ki se jima je tatvina dokazala. Bramše je dobil 48 ur, Omerza pa 3 tedne zapor. Zanimiva bo porotna obravnava.

— **Vojnik**. V nedeljo, dne 20. avgusta t. l. ob pol 4. uri popoldne se vrši na posojilničnem vrtu v Vojniku narodna veselica s petjem, tamburanjem, šaljivo igro „Eno uro doktor“, šaljivo tombolo in šaljivo pošto. Pri veselici je obljubilo prijazno sodelovati šmartinsko pevsko društvo. Kdor ve, kako težko je narodno društveno izobraževalno delo po naših trgih, kjer primanjkuje narodnih delavcev, kjer nasprotniki z vsemi silami delajo v narodov pogin, nam potujčujejo v šolah našo mladino — ta se ne bo strašil pota, hitel bo v Vojnik krepit in bodrit tamkajšnje Slovence, da vstrajajo, napredujejo v delu. — Slovenke in Slovenci, v nedeljo v Vojnik!

— **Št. Jurij ob juž. žel.** Tukajšnja moška podružnica sv. Cirila in Metoda ima dne 20. avg. o priliki svojega letnega zbora in v proslavo 20letnice glavne družbe lepo vrtno veselico pri „Cestnem Jožeku“ v Vrbenem. Točno ob 4. uri otvori predsednik podružnice zborovanje. Zato se obrača odbor posebno do domačinov in okoličanov, da se zborovanja vdeležite točno in v najobilnejšem številu, da pokažete drugim gostom, da se zavedate svoje narodne dolžnosti v popolni meri.

— Po zborovanju nastopi nanovo sestavljen mešan pevski zbor s svojimi koncertnimi točkami, menjava se s tamburaškimi. Spored je jako zanimiv in obširen. Med odmorom se bodo nudile občinstvu različne posebnosti in za majhno odškodnino se delili lepi dobitki. V vrtnem zatišju bode razkazoval poseben odsek v svojem domačem muzeju lične starine in izkopine iz okolice, kakor druge mikavne reči. — Da bi doneski postali zdatnejši in večji, je odbor sklenil, da se druga, bodisi osebna vabila ali plakati, ne bodo razpošiljali. Zato se obračamo tem potom na vsa slavna okoliška in domača društva, na naše stare in nove znance in prijatelje, da nas posetite 20. avgusta v najobilnejšem številu, kajti čim več nas bode, dosegli bomo z manjšimi doneski lahko ravno največji uspeh. Pri slabem vremenu se vse vrši v notranjih prostorih.

— **Razpis štipendije**. Okrajni zastop v Gornjem gradu je sklenil — kakor je naš list že poročal — razpisati štipendijo za učiteljske v znesku 240 K. Prošniki, ki so pristojni v gornjem grajskem okraju, naj vložijo svoje prošnje, opremljene z zadnjim spričevalom pri okrajnem odboru v Gornjem gradu do 10. septembra 1905. Štipendist se mora zavezati z reverzom, podpisanim od svojih starišev, oziroma varuha, da slušbuje šest let v gornjegrajskem okraju kot učitelj, sicer bi moral štipendijo v celem znesku povrniti. Učiteljskiki (samo moški) lahko študirajo na kateremkoli učiteljsku.

— **Šmarje pri Jelsah**. Na sv. Roka dan je bil pri nas velik shod; ob tej priliki je prišlo v trgu pred neko gostilno do prepira in pretepa med dvema kmetoma. Neka žena se je potegnila

za svojega moža in udarila s kamnom njegovega protivnika tako hudo, da je na mestu se zgrudil in obležal.

— **Ogenj.** Dne 14. t. m. ob 2. uri ponoči je pričelo goreti v vasi Brezula pri Račjem. Zgorelo je sedem poslopij dvema posestnikoma. Rešili so le eno gospodarsko poslopje in eno hišo. Manjkalo je vode.

— **Sklep šole na mariborski sadjarski in vlnarski šoli v Mariboru** se je vršil dne 11. t. m. Zavod je štel minulo šolsko leto 40 učencev, od teh je bilo 31 Slovencev in 32 sinov kmečkih posestnikov. Na deželne stroške je obiskovalo šolo 19 učencev. Šolo je dovršilo letos 18 učencev.

— **Iz ormoškega okraja.** Pri učiteljskem zborovanju dne 3. t. m. je izreklo zbrano učiteljsko svojemu zastopniku v okr. šol. svetu, g. nadučitelju Slancu, z večino glasov svojo popolno zaupanje; to je odgovor na napad na našega zastopnika v „Südsteier. Pr.“ št. 54. — Gospod nadučitelj Slanc je dosedaj nepristransko zastopal učiteljske interese v okr. šolskem svetu in upamo, da bo storil tudi tako v bodoče, ker bo edinole s takim postopanjem zaprl svojim klevetnikom usta. Omeniti še je, da se je zborovanje vršilo na Humu. Da se je sploh moglo zborovanje vršiti, se imamo pač edinole preblagi gospej Porekarjevi zahvaliti, ki je z veliko požrtvovalnostjo skrbela za naše telesne potrebe. Čast in hvala njej!

— **Sokolska slavnost v Ormožu** bo začetkom septembra.

— **Ormož.** V ponedeljek, dne 14. t. m. proti večeru je začelo goreti gospodarsko poslopje peka Grazarja. Slovenska požarna bramba je prišla prva na gorišče, ter je s pomočjo mestnega gasilnega društva po triurnem gašenju omejila ogenj, da ni bilo druge škode. Velika sreča je bila, da je bilo vreme mirno, drugače bi bil upepelil ogenj lahko velik del mesta, ker je poslopje bilo v sredini nakopičenih hiš. Ogenj je baje zabil 17 letna slabomna hčerka Grazarjeve gospodinje.

— **Mož, ki ve za zaklad.** K gostilničarju Jožefu Majcenu v Mariboru je prišel neki Alojzij Haušel, pristojen v mariborsko okolico. Haušel je s prepričevalno besedo prepričal gostilničarja, da ve za velik zaklad. Gostilničar ga je prosil, naj ga ž njim deli. Haušel je v to privolil šele, ko je spil pijačo za 5 K 50 v in mu je dal gostilničar 4 krone. Končno je pa Haušel ukradel gostilničarju še kovčeg v katerega naj bi dal izkopani zaklad in je pobegnil.

— **Slovenke, kupujte kavo družbe sv. Cirila in Metoda!** Družba sv. Cirila in Metoda je sklenila z g. Jebačinom, tovarnarjem v Ljubljani, novo pogodbo, vsled katere isti prodaja kavo v prid družbe sv. Cirila in Metoda. Segajte pridno po nji, zavedne Slovenke! Kava je ravno tako ukusna, kakor so druge kave nemških tvrdk.

— **Židje v Ljubljani.** Pred 30 leti je bil v Ljubljani en sam Žid, sedaj jih je blizo sto. Dva nemška Žida iz Gradca nameravata otvoriti sedaj veliko trgovino v Ljubljani.

Društveno gibanje.

— **Politično društvo „Naprej“ v Celju** ima v soboto, dne 19. t. m. zvečer ob 8. uri v čitalniški knjižnici v „Narodnem domu“ redno odborovo sejo s sledečim dnevnim redom: 1. Odborenje zapisnika zadnje odborove seje. 2. Poročilo tajnika. 3. Poročilo blagajnika. 4. Določitev dneva in dnevnega reda za občni zbor. 5. Slučajnosti.

— **Vojnik.** V nedeljo, dne 20. avgusta ob pol 4. uri popoldne se vrši na posojilničnem vrtu v Vojniku narodna veselica. Vstopnina 30 vin.

— **Slovenska Bistrica.** Vabilo. Vsi pevci slovenjebistriškega okraja se vljudno vabijo k zadnji glavni pevski vaji, katera se vrši v sredo, 23. avgusta t. l. zvečer ob 7. uri v Slov. Bistrici v čitalniških prostorih za nastop pri slavnosti Cirila in Metoda. Tudi drugi pevci, dijaki, dobro došli. Zadnje in glavne vaje se sme udeležiti vsak, kateri hoče s pevci nastopiti.

— **„Izobraževalno društvo v Št. Janžu na Drav. polju“** bode imelo v nedeljo, dne 20. t. m. popoldne po večernicah svoj tretji občni zbor v šoli. Pri tej priliki bode predaval tudi mnogozaslužni potovalni učitelj gospod Belé o sadjereji. Šentjanževčani, udeležite se v obilnem številu tega zbora ter pristopite v častnem številu kot udje k bralnemu društvu. Odbor.

Svoji k svojim!

Politični pregled.

— **Ločitev Norveške od Švedske.** V Norveški se je 14. t. m. izvršilo glasovanje, kakršnega ne pozna zgodovina. Ljudstvu se je namreč prepustilo, naj se izreče, ali še hoče ostati v državni zvezi s Švedsko ali ne. 365.997 oseb je glasovalo za ločitev in le 182 glasov je bilo oddanih za zvezo s

Švedsko. Iz 12 volilnih okrajev izid glasovanja ni znan. — Na dan 21. t. m. je sklican norveški parlament, ki odloči, ali naj postane Norveška monarhija ali republika.

— **Dogodki v Macedoniji.** Balkanski odbor v Londonu je razposlal raznim macedonskim odborom, tudi v Belgrad in Atene, poziv, naj že vendar prenehajo z verskimi in plemenskimi boji, ki le ovirajo osvoboditev Macedonije, jemljejo celi akciji evropske simpatije ter pripravljajo neki velesili pot za okupacijo Macedonije. Vse narodnosti naj se temveč združijo k skupni osvoboditvi in reformnemu delu.

— **Rusija.** Ustava. V ljudsko zastopstvo bodo smeli voliti kmetje za poslance le kmete. Poslancev bo 520, med njimi 90 kmetov. Ustavo razglase baje danes. Carju so predložili osem načrtov za oklic, s katerim se skliče državni zbor. Car je odobril načrt, ki ga je sestavil Pobjedonoscev. — V Rigi so povzročili vstasi 14. t. m. prekucijsko demonstracijo. Med vojaki in oboroženimi delavci je prišlo do boja. Ubitih je bilo 52, ranjenih pa 117 delavcev. Delavci so ubili enega kozaskega častnika in 7 kozakov. — Za Rusijo je letos nesrečno leto. Nesreči na bojišču in vstaji v državi grozi zdaj še tretji sovražnik: lakota. V 26 gubernijah je bila slaba letina. Popolnoma je ponesrečila letina v tulski guberniji, tej zakladnici za rusko žito. V odeški guberniji prosijo že zdaj pomoči. Tudi ob Donu se boje lakote. Sodijo, da nastopi letos hujša lakota, kakor leta 1891., ko je bila slaba letina v 20 gubernijah.

Ustavni načrt se proglasi že v soboto, dne 19. t. m., na praznik Gospodovega preobrazenja, in bo obenem obsegal pomiloščenje za nekatere politične in verske kaznjence. Ustavni načrt so sestavili Pobjedonoscev, Starinski, Uexküll in Manuhin. — „Novoje Vremja“ poroča, da bo ustanovljena tudi kurija za kozake. Na 300.000 ljudi pride po en poslanec. Po prestolnih mestih bodo imeli volilno pravico meščani, ki plačajo vsaj 1320 rubljev stanarine na leto. Dan 19. avgusta bo za vedno proglašen kot narodni praznik.

Rusko-japonska vojna.

Ruski polki v Mandžurijo. Na bojišče so odposlali dve bateriji s topovi, ki imajo oklepne ščite. V Mandžurijo je sedaj dospel ves 19. armadni zbor.

Po poročilih ruski korejski oddelek Koreje ni le ne zapustil, ampak se na severokorejskem ozemlju nahajajo celo vojni zavodi, kakor n. pr. uprava. Očividno Japonci v tem kraju nimajo dosti čet. Njihovo „obkoljenje Linevičeve armade s severne Koreje“ je smatrati za popolnoma ponesrečeno.

Kitajci pripovedujejo, da skrivajo Japonci svojo slabost s tem, da v jarkih postavljajo za vojake napravljene močice. Zadnje dni o položaju ni bilo bistvenih izprememb; male praske med ogledniškimi patroljami se vrše vedno.

Dne 13. t. m. je general Linevič brzojavil carju. V brzojavki opozarja, da so Japonci opešali, dočim je ruska armada baš sedaj najbolj navdušena za vojsko. Zaradi tega odločno odsvetuje, da bi se sklenil mir.

Angleški listi pa poročajo, da je stari general Linevič resno bolel vsled velike vročine.

Mirovno vprašanje. Vsi ruski listi pišejo proti miru. „Nov. Vremja“ pričakuje vsak čas prekinjenja mirovnih pogajanj, kar Rusija ne bo obžalovala. Liberalni „Rus“ pravi, da bo Rusija primorana nadaljevati vojsko, če Japonska ne odneha od svojih pogojev.

Japonske pogoje smatrajo v Petrogradu za nesprenemljive. Mobilizacijski oddelek glavnega štaba dela že priprave za splošno mobilizacijo. Te dni odidejo na bojišče 13. armadni zbor in dve topniški brigadi.

Častna izjava.

Jaz podpisani Jožef Jager, posestnik, poprej v Peklovski vasi, sedaj v Lusečki vasi, sem gospoda Karola Sima, trgovca v Peklovski vasi, z nepremišljenimi izrazi in z razširjanjem žaljivega spisa na časti žalil; prekličem torej vse o gospodu Karolu Sima storjene obdolžitve in ga s tem prosim odpuščenja.

V Peklovski vasi, 16. avg. 1905.

Jožef Jager.

(407) 1

Trgovski pomočnik

za manufakturno stroko se takoj sprejme pri tvrdi
HINKO GOSTL, Krapina. (404) 1

Lep mlin

na 10 kamnov in dvanajstimi stopami ter z vedno močno vodno silo na **Primostku**, tik okrajne ceste, od pokojnega Franca Premierja, pol ure od mesta **Metlike**, se prodaja po nizki ceni in ugodnih pogoji, polovica kupa se lahko po $4\frac{1}{2}$ uknjiži. Poleg mlina je tudi še potrebno poslopje, dve šupi, vinska klet, konjski in živinski hlevi, veliki svinjaki, kozolec (toplar), pod in kozolec; zraven je tudi veliki sadni vrt, travniki in gozd z debelimi hrasti do 8 oral, za prašičjo in živinsko rejo jako ugoden.

Natančneje se izve pri lastniku **Frideriku Skušek**, trgovcu in posestniku v **Metliki**, Dolenjsko. (405) 3-1

Stanovanje

4—5 sob in kuhinja ali 5—6 sob in 2 kuhinji potrebuje 1. grudna c. kr. finančna straža.

Ponudbe do 20. t. m. **kontrolnemu vodstvu v Vrtni ulici 5.** (399) 1

V **Gaberjih tik Celja**, v novo zidani hiši je

7 stanovanj

po 1 kuhinja in 1 soba, tudi kuhinja z 2 ali tremi sobami s pripadajočimi prostori, vsak čas oddati. Eno stanovanje od teh z modernim lokalom za trgovino mešanega blaga.

Mesečne cene 8 do 20 gld.

Natančneje pove (403) 2-1

Franjo Pušnik, Gaberje 86.

Suhe gobe, mališno štupo, orehe laneno seme, oves, pšenico, ječmen, rž, krompir, fižol, lečo, proso, kumino, seme od sončnic, kamelice, konoplje, deteljno seme, sploh vse deželne pridelke kupuje (42) 50-28

Ant. Kolenc, trgovec v Celju

Narodni dom.

Slavnemu občinstvu pa priporoča svojo **bogato zalogo vedno svežega specerijskega blaga** za debelo in drobno, kakor tudi **pristno domače vino** v sodih od 56 ltr. naprej **vse po najnižji ceni.**

Svoji k svojim!

Pri profesorju v Mariboru dobite za (388) 5-2 prihodnjo šolsko leto

1-2 dijaka

stanovanje in hrano.

Naslov **A. B.** poste restante Maribor.

Iščem dobro trgovino v najem

do 1. oktobra.

Naslov pove upravnistvo „Domovine“.

(400) 3-1

Cenj. narodnim rodbinam
se priporoča

Kati Novak
izprašana babica
Gaberje št. 46.

(pri Celju). (398) 3-1

(401) 1 Sprejme se mlad

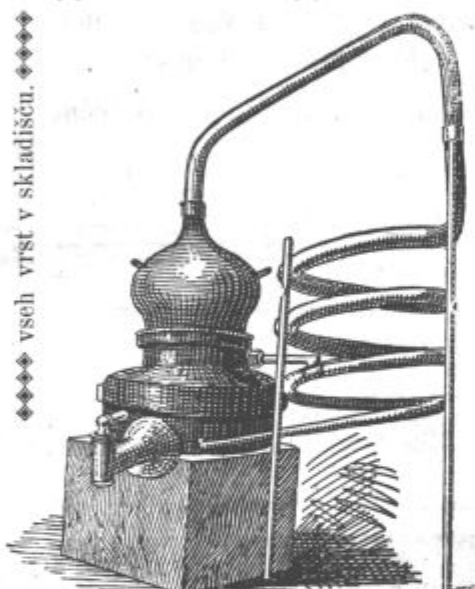
trgovski pomočnik

v trgovini z mešanim blagom za
špecerijski in železniški oddelek pri

Jožef Berlisgu v Rogatcu.

Zacinjenje in popravila vsake vrste
točno in ceno.

Kotli za pranje in kuhanje
žganja

Demetrij Glumac, kotlar

Celje, Graška cesta št. 28

se priporoča p. n. naročnikom za vsa v njegovo stroko
spadajoča dela kakor za vsakovrstno monti-
ranje parnih kotlov, za parne stroje v
barvarijah, belilnicah, kožarnah, tovar-
nah za sveče in magarin itd., paro- in
vodovode v bakru in železu.
(238) 50-29

Veliko presenečenje!
Nikdar v življenju več take prilike!
500 komadov za gl. 1.95.

1 prekrasno pozlačena, precizijska ura z verižico, natančno
hoda, za kar se 3 leta jamči. 1 moderna svilena kravata
u gospode, 3 komadi fl. žepnih robcev, 1 eleg. prstan za
gospode s ponarejenim žlahtnim kamnom. 1 elegantna dam-
ska broža, 1 prekrasno žepno toaletno zrcalce, 1 usnjat
majček za denar, 1 žepni nožek s pripravo, 1 par manšet-
nih gumbov, 3 naprsni gumbi, vsi iz double zlata s pa-
testiranim zaklepom, pisalna priprava iz niklja, mičen album
s prekrasnimi slikami, 3 šaljivi predmeti, ki vzbujajo pri
mladih in starih veliko veselost, 1 jako koristno navodilo
za sestavljanje pisem, 20 predmetov, potrebnih za dopisovanje,
in še čez 400 raznih predmetov, ki so v domačiji neob-
hodno potrebni. Vse skupaj z uro vred, ki je sama tega
čezarja vredna, velja samo gl. 1.95. Razpošilja proti pošt-
nemu povzetju, ali če se denar naprej pošlje.

Dunajska razpošiljalna tvrdka

P. LUST, Krakov št. 512.

(328) NB. Za neugajajoče se vrne denar. 2-2

Gostilna v Narodnem domu

(Hotel Klembas) (402) 3-1

v Brežicah

se odda takoj na račun.

Natančne pogoje pove

Oskrbištvu Narodnega doma v Brežicah.

Hišnik

(brez otrok) (406) 1

se sprejme.

Kje? pove upravništvo „Domovine“.

Samostojnega, solidnega in dobro izvežbanega,
posebno v manufakturni stroki izurjenega

trgovskega pomočnika

(387) sprejme trgovina z mešanim blagom 3-3

L. HUDJEK, Krapina.

(391) 2-2

Trgovski učenec

iz boljše hiše, kateri bi bil pod
nadzorstvom starišev ali sorod-
nikov, se takoj sprejme v
manufakturni trgovini

R. Stermecki, Celje.

Trgovski pomočnik

in prav izurjena

prodajalka

se takoj v veliko štacuno pod prav dobro plačo
in dobrim pogojem sprejme.

Ponudbe pod naslovom: **B. C. 1000**
poste restante CELJE. (367) 5-4

Dr. Ivan Benkovič

odvetnik v Brežicah

(397) 2

naznanja, da je prevzel odvetniško pi-
sarno g. dr. Gvido Srebrè v Brežicah.

Začetek poslovanja 21. t. m.

Naznanilo.

Nenadoma pozvan k orožnim vajam zahvaljujem se vsem svojim cenj. odje-
malecem za to meni do sedaj skazano zaupanje in naklonjenost s prošnjo,
skazati to tudi mojemu bratu, kateri bo začasno vodil mojo mesarijo. — Obenem
naznanjam tudi, da sem v prijetnem položaju vsled naraščujočega poseta

znižati s 1. kimovcem ceno

nekaterim delom mesa v prizadevanju si pridobiti priznanje, katerega sem se
veselil do sedaj od strani občinstva tudi od ostrih kritikov.

Z odličnim spoštovanjem

Josip Stelcer

(408) 1-

narodna mesarija v Celju.

Original
SINGER
Nähmaschinen
Singer Co. Nähmaschinen Act. Ges.

Vsak šivalni stroj ima varstveno znamko.

Najprimernejša darila za godove,
birmo itd. so

Singerjevi
šivalni stroji

za domačo porabo in obrtne svrhe
vsake vrste.

Velika trpežnost in vzorna konstrukcija usposablja stroje do najvišje
tvornosti ter so vsakomur v uporabo.

Brezplačni pouk v šivanju in vseh načinih
modernega in umetnega vezenja

Singerjevi šivalni stroji so na največjih svetovnih razstavah
odlikovani z največjimi priznanji.

Singer Co. delniška družba šivalnih strojev

CELJE, Kolodvorska ulica št. 8. (152) — 37

Trgovina s papirjem, pisalnim in risalnimi potrebščinami prodaja c. kr. šolskih knjig in igralnih kart **ZVEZDA TRGOVINA**

prej D. HRIBAR

Rotovška ulica 2 **CELJE** Rotovška ulica 2
priporoča

kancelijski, konceptni, pismeni, doku-
mentni, ministrski, ovitni, in barvani papir.

Novosti:

Studenčni kataster, dnevnik
občinskega zaklada, dnevnik
ubožnega zaklada } za občine
Dopisnice za naznanila izostanka vojaških
prememb

Izpisek iz zemljiške knjige } za odvetnike
a) posestni list } in notarje
b) bremski list

Dopisnice, poštne spremnice,
nakaznice, zalepke, spremnice
s povzetjem, menice, čeki
in poštne položnice za c. kr.
poštne hranilnice } veljavno samo
za naučne
namene
Razdelitev učne tvarine, spisal K. Marschitz

Časovni predmeti:

Umetalni ogenj za veselice itd.

Lampijoni v raznih barvah in oblikah

Papirnati krožniki okrogli in štirioglati

Papirnat servijete

Karte za tombolo

Koriandoli (Confetti)

Serpentine (traki iz papirja) v raznih
barvah

svinčniki

peresa

peresniki

radirke

kamenčki

tablice

gobice

črnilo

Trgovske knjige

v vseh velikostih čr-
tane, z eno ali dvema
kolonoma, v papir,
platno, gradl, ali pol usnje vezane.

Odjemalne knjižice po raznih cenah.

Največja zaloga vseh tiskovin

za občinske urade, krajne šolske svete, učiteljstvo,
župnijske urade, okrajne zastope, užitniške zastope,
hranilnice, posojilnice, odvetnike, notarje in privatnike.

Lastna zaloga šolskih zvezkov in risank.

Papirnat vreče

vseh velikosti po originalnih to-
varniških cenah.

Štambilje

pečatniki, vignete, (Siegelmarken)
za urade in privatnike izvršujejo
se v najkrajšem času

Svileni papir v vseh barvah.

Dopisnice

umetne, pokrajinske in s cvetlicami
od napriprostejših do najfinejših iz-
peljave.

Molitveniki

za birmo, vez v raznih barvah.

Albumi

za slike, dopisnice in poezije.

Pismeni papir

v kasetah in mapah.

Zavitki za urade

v vseh velikostih.

Ceniki

za tiskovine in pisarniške potreb-
ščine so brezplačno na razpolago.

Trgovci in preprodajalci imajo
izjemne cene.

Priznано dobro blago.

Solidna in točna postrežba.

Učence

za umetno kamnoseško obrt sprejme pod jako
ugodnimi pogoji

V. Čamernik

kamnoseški mojster v Celju.

Učenca

s primerno dobro šolsko izobrazbo, sprejme takoj z dobrim
pogojem **IVAN MEKE, trgovec v Hrastniku.**

Ravno tam se sprejme popolnoma izurjena

prodajalka

zmožna slovenskega in nemškega jezika; plača po dogovoru

SYOJI K SYOJIM!

Rafael Salmič Celje —
„Narodni dom“

Prva spodnještajerska narodna tr-
govina z urami, zlatnino, srebr-
nino in optičnimi predmeti

priporoča

(20) —22

svojo bogato in izborna zalogo vsega v to stroko spa-
dajočega blaga po najnižjih konkurenčnih cenah.

Za vsako prodano uro jamčim 2 leti, kakor tudi za vso zlatnino in sre-
brnino, ki je puncirana po c. kr. kontrolnem uradu.

Prevzamem vsa dela, popravila itd., katera izvršujem najvestneje točno in ceno.

Ilustrovane cenike razpošiljam brezplačno in poštne prosto.

Gg. zdravniki pozor!

Aprobirane maxim. min. termometre 1^a vrste
prodajam po tovarniških cenah.

Zdravstveni hlačniki

„Patent Mach“ * se dobivajo à

40, 65, 80, 120, 135, svileni 150, 180, za dečke 25, 35, 50, 60, svileni 90

v naslednjih prodajalnah:

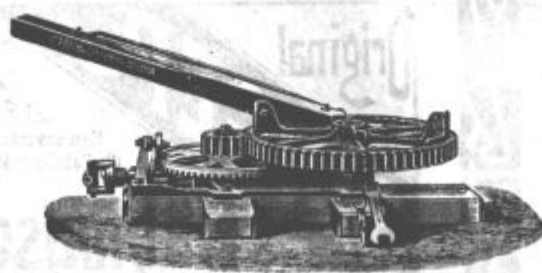
Braslovče, Peperko Tom.
Celje, Puttan N.
Dobrna, Strasser Paul.
Gomilsko, Javoršek Marija
Gotovlje, Malgaj Fr.
Gornji grad, Prisljan Fr.
Hrastnik, Bauerheim P.
Laški trg, Hermann Karl.
Loka, Jakša Ivan
Mozirje, Žuža Fr. (886) 44—2

Nova cerkev, Arlič Mih.
Polzela, Cizel Josip
Rečica, Konzumno društvo.
Zibika, Založnik J.
Slivnica, Eichberger A.
St. Jurij ob j. ž., Kavčič M.
St. Jurij ob T., Rizzman M.
St. Pavel, Piki Jos.
St. Peter, Korun Fr.

Šmarje, Štupica Fr.
Šmarje, Löschnik Jan.
Teharje, Wengust Fr.
Trnovlje, Fazarine A.
Trbovlje, Kon. dr. „Brat. sklad.“
Vransko, Schwentner K.
Vojnik, Zottl Fran.
Zabukovec, Knufliš Jak.
Žusem, Gajšek Flor.

Prodajalne v drugih krajih daje c. kr. izkl. pr. tovar. za hlačnike Fr. Mach, Brno.

Posebni ceniki strojev zastonj!

Vsakovrstne najboljše poljedelske stroje,
posebno pa

mlatilnice

za ročno rabo in na vitelj (gepelj) ter čistilnice
priporoča

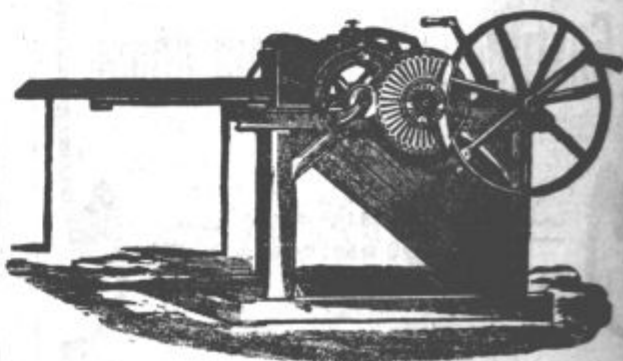
Trgovina z železnino „**MERKUR**“ P. MAJDIČ, Celje.

Zaloga

omar za led, strojev za
izdelovanje sladoleda, su-
rovega masla in prešic
za pripravljanje malino-
vega soka.

Vrtni stoli in železno pohištvo.

Traverze in cement!

VIZITNICE
PRIPOROČA
ZVEZDA TISKARNA

NOVO!

Dunajska splošna vzajemna družba za zavarovanje pogrebnih stroškov

NOVO!

zavaruje vsote po 50, 100, 200, 250, 300, 400 K, ki se izplačajo v slučaju zavarščine smrti v teku 24 ur donatelju polične knjižice. — Mesečne premije so jako nizke. — Natančna pojasnila daje zastopnik za Celje in okolico

(342)

ALOJZIJ TERČEK, Breg pri Celju šte. 8.

10-6

Potnikom v Ameriko v predvarek!!

Najstarejša tvrdka za špediranje potnikov

ZWILCHENBART

BASEL (Švica) Centralbahnplatz št. 9

84 25-24 sprejema potnike za linijo čez PARIS—HAVRE po najnižjih cenah; — vožnja na morju le 6 do 7 dni; odhod parobrodov redno vsako soboto. — Za večjo gotovost, da se potniki vkrcajo, spremlja jih eden uradnikov do HAVRE. — Govori in piše se v vseh jezikih. Kdor hoče potovati, naj se pisмено obrne zaupljivo na nas, in sprejel bode brezplačno najboljša pojasnila.

Ljudevit Borovnik

puškar v Borovljah (Ferlach) na Koroškem
se priporoča v izdelovanje

vsakovrstnih pušk

za lovce in strelce po najnovejših sistemih pod popolnim jamstvom. Tudi predeluje samokresnice, sprejema vsakovrstna popravila ter jih točno in dobro izvršuje. — Vse puške so na c. kr. preskuševalnici in od mene preskušene. — Slovenske ali nemške cenike na zahtevanje (255) zastoj in poštnine prosto. 50 13

Zavitke priporoča „Zvezna tiskarna“.

Žužnoštajerska hranilnica v Celju

naznanja, da je **znižala obrestno mero od 1. pro-**
sinca 1905 pri zemljiških posojilih od pet na

štiri in tričetrt odstotke.

Za **občinska in korporacijska posojila** v okrajih Gornjigrad, Sevnica, Šoštanj, Šmarje in Vransko pa od pet na

štiri in pol odstotke.

Obrestna mera za **hranilne vloge ostane** kot je
bila dosedaj **4%**.

(14) 33

Proda se iz proste roke

hiša

z vso opravo trgovine mešanega blaga in malim vrtom brez trgovskega blaga za 800 gld.,
z blagom pa za 2800 gld.

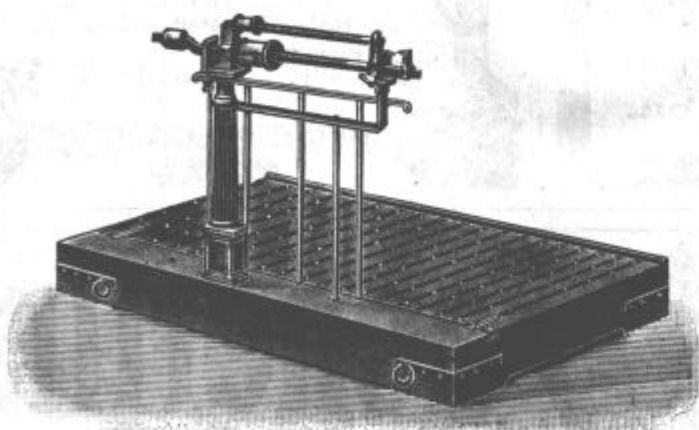
Hiša leži sredi velike vasi tik farne cerkve v Zagorju v kozjanskem okraju.

Sama hiša s trgovsko opravo se proda na obroke, blago se pa proda proti takojšnemu plačilu po dogovoru.

Tudi se da hiša in blago na procen-te po dogovoru. — Črevljarji, krojači, oziroma šivilje imajo prednost. (376) 3-3

Natančno se izve pri posestniku

Luka Senica v Podgorju pri Sevnici.

Različne tehtnice.

Izdelujem nove ter popravljam tudi stare, bodisi decimalke, premostne ali sploh vsake vrste tehtnic.

Štedilna ognjišča,

vsakovrstna, velika in najfinejša, kakor tudi mala in prosta, izdelujem sam. Za ista prevzamem tudi nabavo pečnic, kakor tudi zidarska dela z jamstvom dobrega izršila. — **Štedilna ognjišča** imam vedno v zalogi; po poslani meri se ista hitro izvrše.

Vsakovrstne vodovode,

bodisi iz studencev, vodnjakov ali hidravličnimi vidri, odkoder se voda lahko poljubno napelje bodisi v

kuhinje, pralnice, dvorišča, hleve ali vrtove.

Prevzamem popolno napravo kopališč,

najsižbodo gorka, mrzla ali parna kopališča, bodisi za zasebnike, zavode, občine itd. — Izvršujem vsa konstrukcijska dela, kakor

mostiče, železne cvetličnjake, verande, stopnice, ravne ali okrogle.

Vsakovrstne železne ograje

(tudi iz žice), n. pr. za stopnice, cerkve, šole, grobove, vrtove in zasebne hiše itd. — **Železna vrata za prodajalne in skladišča ali pokopališča.** — Popolnoma železna okna, primerna za vsako stavbo, osobito za tovarne, skladišča ali hleve, napeljavno strelododov itd.

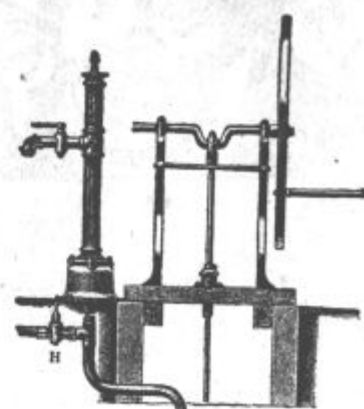
Sploh izvršujem vsa stavbinska in umetniška v mojo stroko spadajoča dela po tovarniških cenah.

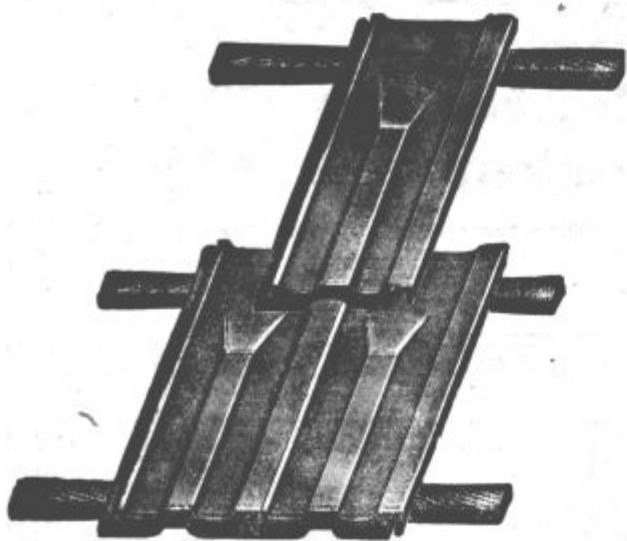
Priporočam se za obilno naročbo

(154) 40-18

IVAN REBEK, stavbeni in umetni ključalničar

Poljska ulica št. 14. ♦ **CELJE** ♦ Poljska ulica št. 14.

F. P. Vidic & Komp. Ljubljana

opekarna in tovarna peči, ponudijo vsako poljubno množino

zarezane strešne opeke „Koroški model“

(222) 20-15

(Strangfalzziegel).

Barve: a) rdeči naravno žgani, b) črno impregnirani.

Te vrste strešniki so patentovani v vseh kulturnih državah. ♦ Lastniki patentov: F. P. Vidic & Komp. in J. Marzola.

Najličnejše, najcenejše in najpriprostejše strešno kritje.

Vzorce in prospekte pošljemo na željo brezplačno.

Sprejmejo se zastopniki. Takošnja in najzanesljivejša postrežba. Sprejmejo se zastopniki.

BOLESTNOM ZDRAVLJE, SLABOMU JAKOST.

Pozor! Čitaj!
Bolnemu zdravje!

(369) 20-3

Pozor! Čitaj!
Slabemu moč!

Pakraške kapljice in slavonska zel, to sta danes dve najpriljubljenejši ljudski zdravili med narodom, ker ta dva leka delujeta gotovo in z najboljšim uspehom ter sta si odprla pot na vse strani sveta.

Pakraške kapljice: Delujejo izvrstno pri vseh želodčnih in črevesnih boleznih ter odstranjujejo krče, boleti iz želodca, vetrove in čistijo kri, pospešujejo prebavo, zganjajo male in velike gliste, odstranjajo mrzlico in vse druge bolezni, ki vsled mrzlice nastajo. Zdravijo vse boleti na jetrih in vranici. Najboljše sredstvo proti boleti maternice in madroni: zato ne smejo manjkati v nobeni meščanski in kmečki hiši. — Naj vsakdo naroči in naslovi: **Peter Jurišić, lekarnar v Pakracu št. 105, Slavonija.** Denar se pošilja naprej ali s poštним povzetjem.

Cena je sledeča (franko na vsako pošto): 12 steklenic (1 ducat) 5 K, 24 steklenic (2 ducata) 8 K. Manj od 12 steklenic se ne razpošilja.

Slavonska zel: Se rabi v vprav sijajnim in najboljšim uspehom proti sušici, proti zastarelemu kašlju, bolečinam v prsih, zamolklosti, hripavosti v grlu, težkemu dihanju, astmi, proti bodenju, kataru in odstranjuje goste slinice ter daluje izvrstno pri vseh, tudi najstarejših prsih in pljučnih bolečinah.

Cena je sledeča, (franko na vsako pošto): 2 originalni steklenici 3 K 40 v; 4 originalne steklenice 5 K 80 v; 6 originalnih steklenic 8 K 20 v.

Manj od dveh steklenic se ne razpošilja. Prosim, da se naročuje naravnost od mene pod naslovom:

P. JURIŠIĆ, lekarnar v Pakracu šte. 105, Slavonija.

Zaradi nenadnih rodbinskih razmer se prodaja prav lepo

posestvo pri Gradcu.

Isto je oddaljeno 1/4 ure od postaje elektr. železnice St. Johann na Maria Trostni cesti. Uro hoda od Glavnega trga. Meri 19 orlov, lep gozd, dalje hiša z gospodarskimi poslopji, novo zidana.

Ponudbe pod „Sehr billig 10.000“ na inseratno ekspedicijo Kienreich, Gradec.

Hiša

8 km pred Ljubljano ob državni cesti s 3 sobami, kuhinjo, kletjo in sadnim vrtom ob potoku

je naprodaj.

Pripravna je za rokodelca, kateri bi za Ljubljano izdeloval. — Pojasnila daje

FR. CVEK v Kamniku.

Priporočilo!

(321) 10-8

MARTIN KOLŠEK

črevljarski mojster

CELJE, Graška cesta št. 22 (v hiši g. A. Kolenca)

priporoča p. n. občinstvu svojo, po najmodernejšem načinu urejeno

črevljarsko delavnico

kjer izvršuje vsa najfinejša kakor tudi priprosta dela, okusno in lično ter po znižanih cenah. Prevzame tudi vsa popravila in jamči za vsa dela kakor tudi za kakovost blaga. Zagotavlja vse svoje cenjene naročnike in odjemalce, da jih bode postregel kakor dosedaj tudi vnaprej točno in solidno.

Naprodaj je zgotovljena obutev raznih velikosti in najboljše kakovosti.

Nizke cene.

Reelna postrežba.

Pristna
istrijska vina

kakor vina iz otoka Vis (Lissa)

priporoča po najnižjih cenah (18 do 24 kr.) od 56 litrov naprej franko = postaja Pulj proti povzetju.

Egidij Vio, trgovec z vinom v Pulji (Istrija).
(361) 11-5

Zacherlin

pomaga izbornu kot nedosežen uničevalec mrčesa.

Kupi samo v steklenicah.

Celje: Gustav Stiger
Victor Wogg
Alois Walland's Nf.
Carl u. Frid. Teppi
Milan Hočevar
Josef Matić
Anton Ferjen
Franz Zangger
Anton Topoljak
Ferd. Jakowitsch
Anton Kolenc

Celje: Franz Pečnik
Franz Ranzinger
Rauscher Adler Ap.
Johann Ravnikar
Otto Schwarzl & Co.
Josef Srimz
Franc Urech
Johann Laurie
Dobrna: Josef Sikošek
Braslovce: Johann Pauer
Ant. Plaskan

Konjice: Franz Kupnik
Vojnik: Franz Zotti
Hrastnik: Paul Bauerheim
Konsumno društvo
Josef Wouk
Ljubno: Joh. Filipić
F. X. Petek
Sevnica: S. F. Schalk
Ludwig Smole
Anton Verbič
Trg Lemberg: Fr. Zupančič
Gomilsko: Franz Cukala

Trg Laško: Andr. Elsbacher
Carl Hermann
Planina: Ludw. Schescherko
F. Wambrechtsteiner
Michael Jazbinsšek
Gornji grad: Jacob Božič
Franz Scharb
Poljčane: Ferdinand Ivanus
Franz Kaučič
A. P. Krautsdorfer
Anton Schwetz
Carl Sima

Mozirje: Leopold Vakič
Rudolf Pevce
Pristava: Marie Suppanz
Anton Suppanz
Brezice: Franz Mathels
Joh. Pinteric
Uršič & Lipej
Franz Varlec
Žalec: Adalbert Globočnik
Adalbert Geiss
Jacob & Marie Janič
Vitanje: Anton Jaklin

Trbovlje: Konsumno društvo
Franz Dežman
Anton Krammer
Jos. Mahkovec &
Jos. Moll
Johann Müller sen.
Videm: Joh. Nowak
Velenje: Ulrich Lager
Carl Tischler
Josef Wutti
Št. Jurij: F. Kartin nasl.
J. F. Schescherko

